

**TRABAJO DE FINAL DE GRADO EN TRADUCCIÓN E
INTERPRETACIÓN**

TREBALL DE FI DE GRAU EN TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ

Departament de Traducció i Comunicació

TÍTULO / TÍTOL

**Una anàlisi crítica del discurs basada en els discursos
de líders polítics de l'extrema dreta austríaca a partir
de l'obra de teatre polític *Alles kann passieren!*, de
Doron Rabinovici i Florian Klenk**

Autora: Andrea Sanz Boscà

Tutora: Esther Monzó Nebot

Fecha de lectura/ Data de lectura: juny de 2019

Resumen/ Resum:

(aprox. 300 palabras / paraules)

Aquest treball analitza el discurs polític de l'extrema dreta austríaca a partir de l'obra de teatre polític *Alles kann passieren!*, de Doron Rabinovici i Florian Klenk, amb l'objectiu d'evidenciar els recursos lingüístics amb què els membres de l'FPÖ (Freiheitliche Partei Österreich) Herbert Kickl, Heinz-Christian Strache i Norbert Hofer propaguen la seva ideologia.

El treball se centra en el context d'auge de l'extrema dreta arreu d'Europa i la legitimació d'un discurs populista estigmatitzador de rebuig als immigrants i les minories. El corpus utilitzat és oral i monolingüe, i està compost per un mosaic de discursos seleccionats per Doron Rabinovici i Florian Klenk com a representants de la ideologia populista d'exclusió. Per tal d'acabar l'objecte d'estudi des d'un punt de vista crític i empíric, el treball du a terme una anàlisi lingüística descriptiva amb el model de l'Anàlisi Crítica del Discurs de Norman Fairclough. S'estudien els processos i els participants de les accions que componen els discursos i, a partir de l'esquema de Fairclough, es contesten les preguntes gramaticals del model, relacionades amb els valors experiencials i relacionals. Aquesta tasca permet extreure conclusions sobre el rerefons ideològic que presenta aquest tipus de pràctica discursiva en el context espai-temporal en què se situa el material d'anàlisi, establir estratègies que es repeteixen en les intervencions i fer que aspectes opacs, com les relacions de poder i de dominació o la dicotomia *nosaltres-els altres*, que estigmatitza grups concrets, concretament els immigrants, es tornin més transparents.

Palabras clave/ Paraules clau: (8)

Anàlisi Crítica del Discurs, ideologia, discurs polític, relacions de poder, pràctiques discursives, teatre polític, populisme de dreta, migració.

En aquest treball s'han fet servir les normes del sistema Chicago 17th Author-Date.

Índex

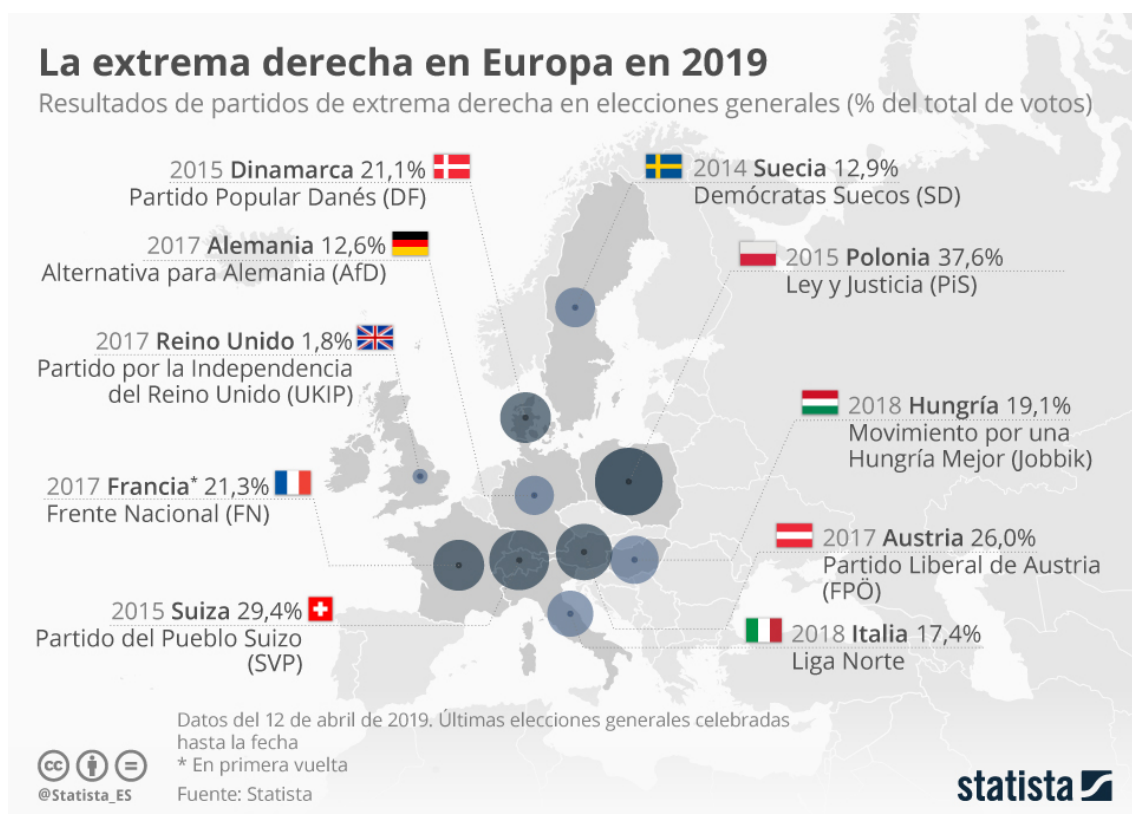
1. Introducció	1
2. Marc teòric	7
2.1 El concepte d'ideologia	7
2.2 Ideologia i llenguatge	8
2.3. Ideologia i traducció	8
2.3 L' Anàlisi Crítica del Discurs	9
2.4 El discurs populista	10
3. Metodologia	12
3.1. Compilació del corpus	12
3.2 El model de l'Anàlisi Crítica del Discurs de Fairclough	14
3.2.1 Teoria sistèmic-funcional de Halliday	15
3.2.2. Descripció del model	16
4. Anàlisi del corpus	19
5. Conclusions	30
Bibliografia	32
Annexos	36

1. Introducció

En la primera meitat del segle XX, el feixisme i el nazisme van protagonitzar episodis tràgics a Europa, però van acabar sent derrotats. Les idees que aquests moviments representaven han persistit en el temps mitjançant partits com el Partit Nacional Demòcrata d'Alemanya (NPD), fundat el 1964, o la Falange Española, partit successor del partit fundat el 1933 per José Antonio Primo de Rivera, aquest últim amb unes idees basades en el feixisme italià de Mussolini.

En l'actualitat s'observa un ressorgiment d'aquests moviments a Europa: L'extrema dreta està present en 17 dels 28 parlaments de la UE. En set països ha entrat a l'executiu o li dona suport des de fora. En dos, governen en solitari (Martínez 2017). Entre els antecedents i paral·lelismes amb el context de principis de segle del XX, la crisi econòmica del 2008 hi adquireix protagonisme. Arran de la crisi financera, d'aliments i combustible del 2008, es desencadenen processos d'abast global que es prenen de base de mesures privades i públiques. Com a resultat, disminueixen els salaris i els drets de la ciutadania; disminueixen els llocs de treball; l'endeutament per l'habitatge desencadena un allau de desnonaments, i els serveis públics es redueixen. En un context de pèrdua de drets i privilegis, on el gruix de la població es veu forçada a ajustar a la baixa les seves expectatives de futur, les idees de l'extrema dreta europea capitalitzen la incertesa de la ciutadania i ofereixen culpables concrets que permeten centrar esforços en solucions que, en l'imaginari que es crea, permeten que la societat trobi l'esperança de la recuperació, la seguretat i l'estabilitat.

Figura 1

Aquesta infografia mostra els resultats de partits d'extrema dreta en Europa en les últimes eleccions generals (percentatge del total de vots).¹

Font: Statista Infografías. 2019.

Paral·lelament, des del 2015, milers de persones arriben a Europa com a conseqüència de conflictes armats en països com Líbia, l'Iraq, Síria o l'Afganistan, a la recerca d'asil: el 7 de desembre del 2015 s'havien registrat més de 911.000 refugiats i refugiades que van arribar a les costes europees des que va començar l'any, dels quals més de 3.550 hi van perdre la vida (ACNUR 2015). Aquell any va començar un dels majors èxodes que ha conegut la història de la humanitat, l'anomenada *crisi dels refugiats*.

Davant aquest escenari extraordinari i l'alarma despertada a través dels mitjans de comunicació, l'extrema dreta europea adopta un discurs d'exclusió. Les narratives contra la immigració, la diversitat cultural, les minories ètniques i el feminisme es

¹ Cal tenir en compte que en el moment en que es va publicar la infografia (22 d'abril del 2019), l'últim baròmetre del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) ja havia previst que el partit d'ultradreta VOX obtindria per primera vegada representació al Parlament Espanyol en aquestes eleccions generals, que se celebraven el diumenge 28 d'abril. VOX va obtenir 24 escons, finalment (10, 26%) (Statista Infografías 2019).

multipliquen i aconsegueixen un gran ressò mediàtic. Es reproduïxen i difonen mites que creen imatges negatives de l'altre: els autòctons perden la feina perquè els al·lòctons li la prenen; els forasters són els culpables dels canvis de valors socials; la força de la identitat dominant està amenaçada per una sola identitat comuna, la de l'immigrant. Aquest discurs racista i xenòfob, que incorpora matisos euroescèptics i antiglobalització, agafa legitimitat perquè es repeteix sistemàticament en tots els nivells, i així s'estén per Europa i els Estats Units d'Amèrica, capitalitzant el temor i transformant-lo en vots.

Tot i això, el discurs no té la capacitat de negar les obligacions internacionals (o almenys no a curt termini) i, davant l'agudització dels conflictes que causen els èxodes, els governs havien de decidir què fer. Les obligacions de protecció internacional assumides pels estats en l'escenari mundial que es va configurar després de la Segona Guerra Mundial, van requerir decisions i mesures per part dels estats i dels organismes supranacionals, com és ara la Unió Europea. Amb la política conjunta de la Unió, hem estat testimonis d'una progressiva impermeabilització de les fronteres de la Mediterrània oriental i occidental, que va assolir un punt de no retorn en el controvertit Acord UE-Turquia de març de 2016 (Consejo Europeo 2016): la UE hi aprovava la devolució de milers de persones a Turquia i, a canvi, hi assignava 3.000 milions d'euros. D'aquesta manera, la UE incomplia un dels principis fonamentals del dret internacional, el de no devolució (*non-refoulement*), que recull l'article 33 de la Convenció Sobre l'Estatut dels Refugiats de 1951 (ACNUR 1951). L'any 2017 va acabar amb 68,5 milions de persones desplaçades de manera forçada al món, 25,4 de les quals eren persones refugiades, i, per quart any consecutiu, Turquia va albergar el major nombre de refugiats del món: 3,5 milions (ACNUR 2018).

En un clima de conflicte, violació de drets, d'exclusió i de connivència internacional, els atemptats del terrorisme jihadista accentuen la por i el rebuig envers la diferència, alhora que les oportunitats perquè l'extrema dreta europea trobi, en el gran grup identitari de l'altre, bocs expiatoris: els refugiats i els musulmans serviran per personificar l'enemic, el que cal eliminar per tornar a un estat de prosperitat. El filòsof Zygmunt Bauman l'anomena l'«era de la nostàlgia» (Bauman 2017), amb el «pànic migratori» fruit del desconeixement:

«And the ignorance of how to go on, how to deal with a situation not of our making and not under our control, is a major cause of anxiety and fear.» (Bauman 2016, 14).

No obstant això, des de fa dècades, davant les polítiques i el discurs de la dreta, s'observa un fenomen de resistència cultural, de producció artística en mans d'una elit intel·lectual que pretén fer una crítica a les injustícies envers els vulnerables. N'és exemple el teatre èpic (en alemany: episches Theater), un moviment teatral que va sorgir a principis del segle XX a partir de les teories i la pràctica d'una sèrie d'intel·lectuals del teatre, com Erwin Piscator o Bertolt Brecht, que van respondre al clima polític de l'època mitjançant la creació d'un nou gènere que pretenia l'emancipació a través de la visibilització. (Gordon 2017) Brecht assegura que el món s'ha tornat confús i complex i per això la simple representació de les persones que actuen ja no fa transparent el que causen les seves accions. Porta l'ambient en què la gent vivia a l'escenari i ho fa d'una manera «gran» i «significativa». L'actor no és un personatge en l'obra, sinó un actor de teatre. Brecht rebutja l'empatia de l'espectador, de fet, força el públic cap a la incredulitat, li mostra les possibilitats d'acció o polítiques que té, sense deixar d'entretenir-lo. (Brecht 1963).

En novembre del 2018 s'estrena i es publica *Alles kann passieren!* de l'escriptor i historiador austríac Doron Rabinovici i el jurista i periodista, també austríac, Florian Klenk. Aquesta obra de teatre polític presenta, en un format original, un mosaic de discursos i declaracions dels principals líders europeus d'extrema dreta que han arribat al govern de diversos estats: Viktor Orbán en Hongria, Matteo Salvini en Itàlia, Heinz-Christian Strache², Herbert Kickl o Norbert Hofer en Àustria o Jaroslaw Kaczynski en Polònia, entre d'altres. Tal com expliciten en el seu discurs, les polítiques d'aquests líders tenen com a objectiu destruir la Unió Europea en la seva forma actual, restringir els drets humans i la llibertat dels mitjans de comunicació o acabar amb la unió monetària; fan èmfasi en les particularitats de les majories nacionals i tracten les minories, les aliances globals i la diferència com a l'enemic que destrueix el modus vivendi que va permetre la prosperitat d'altres temps. L'obra exposa la brutalitat dels discursos, posant-los en

² Protagonista d'un vídeo revelat el divendres 17 de maig de 2019 en què ofereix possibles contractes públics a una suposada magnat russa a canvi de suport electoral. El canceller, Sebastian Kurz, ha convocat eleccions anticipades després d'acceptar la dimissió de Strache. (Velert 2019)

comú alhora que els descontextualitza, també en la representació, a través de les actrius seleccionades, de les pauses i seqüències.

En aquest treball prendré discursos seleccionats en l'obra, seguint així el criteri dels autors per determinar quins textos han tingut un impacte destacat en la configuració actual dels governs europeus. En concret, em centraré en el cas austríac i analitzaré com contribueix a l'efecte la materialització lingüística seleccionada. L'Anàlisi Crítica del Discurs de Norman Fairclough i el model sistèmic-funcional de Michael Halliday serviran per localitzar els recursos lingüístics que traspuen les marques ideològiques i estudiar si l'ús és sistemàtic i coherent amb la ideologia descrita.

El treball consta de tres parts: en una primera part s'explicita el marc teòric que facilitarà la comprensió dels fenòmens i les dades implicats; en una segona secció, explicaré la metodologia que s'ha emprat i el disseny de la recerca; finalment, s'exposaran els resultats de l'anàlisi.

L'apartat teòric comença explicant el terme *ideologia* per la seva força explicativa en la descripció de relacions interculturals i, molt concretament, de la comunicació. A continuació situaré, en el desenvolupament del concepte, el mètode de l'Anàlisi Crítica del Discurs, que no és merament un mètode d'anàlisi sinó una forma de conceptualitzar el discurs com a pràctica social (Fairclough 1993, 63). A més, definiré el terme *populisme*, com a ideologia i estratègia que constitueix l'objecte d'estudi i que ha servit per seleccionar el corpus del treball.

Quant a la metodologia, argumentaré el perquè de l'elecció del corpus i n'explicaré les singularitats. Així mateix, explicaré les ferramentes que he fet servir en el procés de l'anàlisi. Aquestes eines són una selecció del model d'anàlisi crítica del discurs de Fairclough, que se centra en l'estudi de les estructures gramaticals, especialment, pel que fa als valors ideacional i relacional, que permeten posar de manifest la visió del món des del punt de vista de l'orador o relacions implícites de poder entre els participants de l'acte comunicatiu. En el procés, també he fet servir la teoria sistèmic-funcional de Halliday.

Finalment, en el tercer apartat, presentaré els resultats més significatius obtinguts en l'anàlisi. Després de presentar les dades, apuntaré les relacions que podem establir amb la teoria treballada per tal d'explicar la comunicació política de caire populista i contextualitzar-se en el seu marc social. Esbrinaré quins tipus de processos predominen, així com qui són els participants implicats en les accions que componen els discursos. A partir de l'estudi dels pronoms «nosaltres» i «vosaltres» o «vostès» s'evidenciaran diversos tipus de relacions entre l'orador i l'audiència i d'aquests conjuntament envers altres grups socials. Així mateix, s'estudiarà la modalitat dels discursos a partir d'estratègies lingüístiques concretes i es podran establir punts en comú entre el corpus d'aquest treball i les característiques del discurs populista.

Pel que fa a l'estil bibliogràfic, faré servir l'estil Chicago 17th Author-Date. L'elecció es fonamenta, en primer lloc, per la inclusió del nom complet de les autores i autors, cosa que dona visibilitat a les dones en la ciència, ja que, d'altra manera es tendeix a assumir que les inicials corresponen a un nom masculí. En segon lloc, perquè aquest estil situa l'any de les obres com a segon element, abans de títol, la qual cosa permet visualitzar ràpidament l'actualitat de les obres. Aquest aspecte és rellevant en els estudis de traducció i interpretació pels grans canvis i els ràpids progressos que s'hi han produït durant els últims anys.

2. Marc teòric

El marc teòric d'aquest treball és multidisciplinari. M'hi he vist empesa pel caire social de l'objecte d'estudi, la comunicació política, que requereix una conjuminació de mirades per identificar les relacions i les dinàmiques que el creen. Aquest caire social del treball el comparteix també el marc escollit, l'anàlisi crítica del discurs, per la qual cosa cal retre compte de la complexitat dels conceptes socials especificant l'encaix en les grans nocions de l'àmbit, com és ara la ideologia, que ha rebut atenció des de distintes disciplines.

2.1 El concepte d'ideologia

El concepte d'ideologia és difícil de definir i és, de fet, un dels més polèmics i difusos de les ciències socials. Per això, el primer que faré serà donar una definició que servirà per delimitar el sentit amb què s'empra «ideologia» al llarg d'aquest treball. Destutt de Tracy encunya el concepte el 1801 (Destutt de Tracy 1801) i el defineix com a «ciència de les idees», és a dir, l'estudi general de «com pensem, parlem i argumentem...». Van Dijk hi aporta especificitat:

Las ideologías son creencias fundamentales de un grupo y sus miembros. (van Dijk 2003, 14).

Aquestes ideologies permeten que els grups socials creen sentit a partir del que perceben del món i fonamenten les pràctiques socials dels seus membres. Per exemple, pensar que homes i dones tenen funcions diferents en la societat és la base de les ideologies sexistes, o creure que la *raça* és una categoria vàlida per fer distincions entre persones socialment és la base de les ideologies racistes. Qui actua sobre aquestes idees veu com a opció vàlida (possiblement única) buscar una dona per a representar una empresa al telèfon, o no contractar algú amb un color de pell determinat per representar un país en les Nacions Unides. Fer servir les identitats per delimitar funcions i possibilitats crea conflictes entre els grups discriminats i els discriminadors i ens divideixen entre *nosaltres* i *els altres* (van Dijk 2003, 16-17).

2.2 Ideologia i llenguatge

L'ús del llenguatge i del discurs és una de les pràctiques socials que més afectada es veu per la ideologia, ús que, de manera simultània, influeix en la manera d'adquirir, aprendre o modificar les ideologies (van Dijk 2003, 17). Es tracta, per tant, d'una relació bidireccional: l'esdeveniment discursiu es veu modelat per les situacions, institucions i estructures socials, però alhora els dona forma (Fairclough i Wodak 2005, 367). Com afirma Rossi-Landi:

Cuando se habla de ideología se está hablando necesariamente también de lenguaje, y viceversa... Sin el desarrollo del lenguaje no habría ideología... La máquina del lenguaje es, pues, interior a la ideología: un poco como la máquina de la respiración es interior al organismo... De todo esto se sigue que cuando se dice algo sobre la ideología, ipso facto, se dice algo sobre el lenguaje; y viceversa. (Rossi-Landi 1978, 164-165).

D'acord amb van Dijk, la major part del nostre discurs, sobretot si parlem com a membres d'un grup, està format per opinions amb un fonament ideològic i aquestes opinions les aprenem des de menuts, en llegir o escoltar altres membres del grup: els nostres pares, mestres, la televisió o els polítics (van Dijk 2003, 17). En aquest sentit, l'accés al discurs és clau: el qui té la possibilitat d'accedir al discurs i el controla, podrà difondre una ideologia. La gent corrent només té un control actiu del discurs en relació amb els seus familiars en un context quotidià; en canvi, els membres d'institucions o grups socialment poderosos disposen d'un accés exclusiu a diversos tipus del discurs i del control d'aquests (van Dijk 2008, 158-159).

2.3. Ideologia i traducció

Com a eina de comunicació entre grups (Monzó i Nebot 2018), traduir i interpretar implica adoptar i reproduir –o identificar i revertir– manifestacions de la ideologia del grup social on s'emmarca la producció de textos. El contingut ideològic de la traducció i la interpretació es comença a observar científicament en els Estudis de Traducció a partir dels anys vuitanta (Bassnet 1991), quan les condicions històriques, culturals i ideològiques que condicionen l'activitat del traductor

entren en la concepció i l'estudi d'allò que és traduir i interpretar. Els estudis més actuals van incorporant la idea que les traduccions són inevitablement ideològiques perquè l'elecció del text origen i l'ús del text meta estan determinats pels interessos, la finalitat i els objectius dels individus o institucions que han promogut aquesta traducció (Schäffner 2003). I també les decisions que es prenen en traduir segueixen normes (Toury 1982), més o menys explícites, com per exemple, «no afegir o eliminar res de l'original» o altres que Berman denomina «tendències deformants»: les cultures oposen resistència a l'hora d'acceptar que no són completes, que els falta alguna cosa. En aquest sentit el traductor deforma el text per la pressió d'aquesta resistència (Berman, 1999). De fet, Berman (ibid, 49) afirma «le défaut de traduction est inherent a la traduction». Com a convencions socials i culturals, les normes són fruit de les idees dels grups, sobre el que és traduïble i sobre com es pot traduir. Inevitablement, reflecteixen ideologia, també sobre les diferents identitats socials i culturals i les relacions de poder que s'hi estableixen (Tymoczko, 2006). Segons Tymoczko, la traducció és el mitjà per construir una representació determinada dels subjectes i genera una interpretació del món i naturalitza o desnaturalitza jerarquies (Venuti 1995).

2.3 L' Anàlisi Crítica del Discurs

L'Anàlisi Crítica del Discurs (en les sigles en anglès, CDA; d'ara endavant, ACD) és un tipus d'investigació analítica sobre el discurs que estudia, principalment, la manera en què l'abús del poder social, la dominació i la desigualtat es practiquen, es reproduïxen i, ocasionalment, es combaten en els textos o els discursos orals en contextos socials i polítics (van Dijk 2008). El seu punt de partida va ser originalment l'interès investigador d'un grup de científics a principis dels 90, format principalment per Teun van Dijk, Norman Fairclough, Ruth Wodak, Gunter Kress i Theo van Leeuwen (Wodak i Meyer 2003).

L'ACD analitza exemples concrets i extensos d'interacció social quan aquests adopten una forma lingüística o parcialment lingüística (Fairclough i Wodak 2005, 367). Té un enfocament crític perquè es caracteritza per presentar una visió pròpia a l'hora d'estudiar la relació que existeix entre llengua i societat a través de les categories lingüístiques, com també la relació entre l'anàlisi i les pràctiques

analitzades (ibid). En aquest sentit, van Dijk afirma que sovint es desqualifica i es deixa al marge la investigació crítica per ser massa «política» i, per tant, «acientífica». Però l'ACD rebutja aquesta avaluació: qualsevol investigació és «política», tant si adopta una postura com si no manifesta cap opinió al respecte i l'ACD s'esforça en ser millor que l'anàlisi «ordinària» del discurs (van Dijk 2008, 151).

Les pràctiques discursives poden tenir efectes ideològics de pes, poden ajudar a produir i reproduir relacions de poder desiguals entre homes i dones, classes socials, majories i minories culturals o ètniques i l'ACD pretén que aquests aspectes opacs del discurs esdevinguin més transparents (Fairclough i Wodak 2005, 368). D'aquí es deriva l'interès actual que pot haver-hi per l'ACD, ja que hi ha un interès creixent pel llenguatge en la societat contemporània, sobretot pel que fa als mitjans de comunicació, la publicitat i la política i per la desestabilització de jerarquies i la consecució de la justícia social.

Teun A. van Dijk, un dels fundadors de l'ACD, dedica gran part de la seva obra a estudiar la reproducció del racisme i els prejudicis ètnics en la comunicació i el discurs. A partir d'investigacions en aquesta direcció, van Dijk estableix la hipòtesi que les elits tenen un paper fonamental pel que fa a la reproducció del racisme: aquestes elits que controlen la majoria de les dimensions del discurs (els temes, l'estil, els participants, la retòrica, etc.) són qui més poder tenen (Fairclough i Wodak, 2005).

Pel que fa a l'objecte d'aquest treball, l'ACD em permetrà analitzar les estratègies lingüístiques emprades pels diferents polítics que posen veu als discursos que constitueixen el corpus i l'enfocament crític serà clau per no perdre de vista el context en què s'emmarquen aquests. Les característiques del corpus exigeixen una anàlisi de les relacions de poder implícites entre l'orador i l'audiència, la visió del món que té l'emissor o la representació negativa del grup dominat.

2.4 El discurs populista

Pel que fa a l'objecte d'aquest treball, el discurs populista de diversos líders polítics de l'extrema dreta austríaca, cal reflexionar primerament sobre què s'entén com a

populisme. De la mateixa manera que el concepte d'ideologia, es tracta d'una qüestió complexa: hi ha una diversitat enorme de moviments que s'han definit com a populistes i és difícil enquadrar les implicacions que pot tenir el terme de manera exacta; a més, les definicions sovint no ofereixen una explicació del populisme que el pugui distingir clarament d'altres ideologies polítiques i alhora tenir en compte les seves diferents manifestacions (PNOA 2018).

Segons el consorci PNOA, el populisme es pot entendre com un procés psicosocial i discursiu d'afiliació a un grup en un context de problemes d'identitat social, subjecte a la capitalització de qualsevol ideologia política. En recórrer a mecanismes d'identificació i, sobretot, de distinció, les reivindicacions i els discursos populistes tracten de construir una identitat social i crear un vincle amb un grup que abasta un públic ampli basat en valors i signes compartits i presenta una crisi identitària. A través dels discursos, presenta mites i símbols específics i complexos, carregats d'ideologia, que es refereixen a comunitats i identitats socials (PNOA 2018).

En l'àmbit de l'ACD, Ruth Wodak defineix el populisme de dretes com una ideologia política que rebutja el consens polític existent i sovint combina el liberalisme del *laissez-faire* i l'anti-elitisme. De fet, habitualment i com veurem en l'anàlisi, el discurs va dirigit als «austríacs autèntics», és a dir, es contraposa «l'home o dona corrent» i les elits. El populisme de dretes actualment avala una noció nativista de pertinença, lligada a un concepte xovinista i racialitzat de «la gent» i «la nació» (Wodak i Nugara 2017).

Amb l'anàlisi lingüística es mirarà de confirmar o desmentir si en el corpus que concerneix aquest treball s'observa la dicotomia *nosaltres-els altres*, amb l'objectiu d'estigmatitzar l'enemic i donar-ne una visió negativa. S'hi observaran les estratègies lingüístiques d'identificació, de crida a l'audiència, amb l'objectiu de revelar la creació de vincles basats en models mentals compartits. És per això que, per l'objecte del treball, és clau comprendre què és el discurs populista i quines són les estratègies lingüístiques que es poden trobar en dur a terme una anàlisi de discursos d'aquesta índole.

3. Metodologia

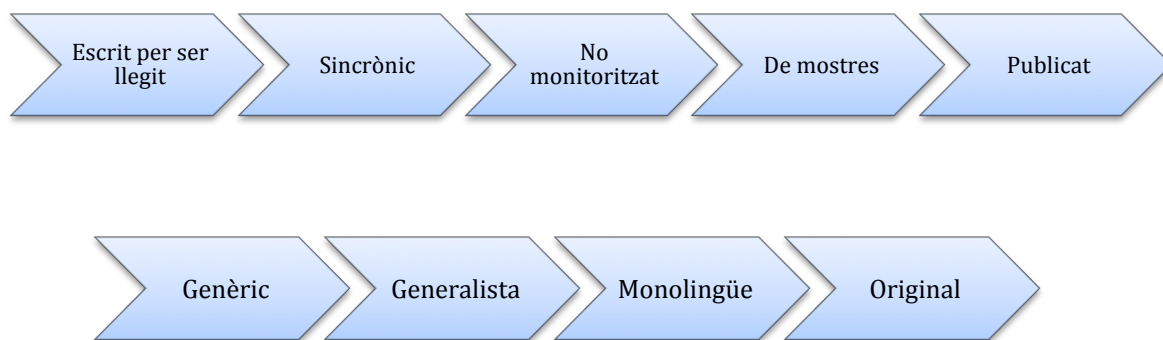
A continuació, en aquesta tercera part del treball, explicaré les característiques que presenta el corpus que analitzaré, en què m'he basat per seleccionar-lo i, per últim, detallaré el mètode d'anàlisi que he fet servir per analitzar el material.

3.1. Compilació del corpus

Recopilar un conjunt de textos per explotar-los i analitzar-los més endavant és una feina complexa. De fet, com indica Reppen (2010, 32), cal tenir en compte algunes consideracions: en primer lloc, cal plantejar-se la mida del corpus, mesurada en paraules. La qüestió de la mida va relacionada amb la representativitat, ja que l'objectiu del corpus hauria de ser representar una comunitat discursiva. Per últim, cal considerar la practicitat: el temps i els recursos dels quals disposem per analitzar el corpus. En el disseny del corpus, també hi influeixen criteris espai-temporals, ja que cal delimitar el període de temps en què s'han produït o publicat en textos.

En aquest cas, he dissenyat el corpus a partir de l'obra de teatre polític *Alles kann passieren!*, de Doron Rabinovici i Florian Klenk, publicada en novembre del 2018. Es tracta d'una obra innovadora composta per un mosaic de discursos o fragments de discursos de diversos líders polítics europeus de dretes, entre ells, Matteo Salvini, Viktor Orbán, Herbert Kickl o Mateusz Morawiecki.

D'acord amb la classificació que proposa Granger (2003), es tracta d'un corpus escrit per ser llegit, ja que, com he comentat anteriorment, es tracta de discursos transcrits, en què es troben les repeticions, dubitacions, vocalitzacions i interrupcions dels discursos espontanis. És sincrònic: les dates de les intervencions oscil·len entre el 2012 i el 2018. Com que es tracta de fragments, és un corpus de mostres, no monitoritzat i publicat. A més, és genèric i generalista, ja que, encara que es pot tractar d'un registre formal, no podem parlar de corpus especialitzat. Per últim, és monolingüe, en alemany, i compost per textos originals.

Dit això i per l'objectiu d'aquest treball, el corpus s'ha confeccionat a partir d'un criteri principal: que es tractés de discursos no traduïts i per això, consta de 1.900 paraules. No seria possible fer una ACD, ni tampoc aprofundir la gramàtica amb l'objectiu de fer visibles les intencions de l'orador o la ideologia impregnada en les seves paraules en un text traduït, perquè ja ha passat per un procés de reinterpretació. Si ara s'apliquen les consideracions de Reppen (2010) al corpus d'aquest treball, és cert que pel que fa a la mida es veu restringit per l'extensió dels discursos no traduïts de l'obra, malgrat això, és representatiu d'un únic gènere: el debat parlamentari o discurs polític i se centra en el cas austríac, la qual cosa és l'objecte d'aquest treball. Pel que fa a la practicitat, el fet que s'hi pugui tenir accés perquè està publicat, fa possible l'anàlisi. Per últim, en relació amb el criteri espai-temporal, es tracta de discursos compresos en un moment concret de la història europea, de fet, la intenció de l'obra és fer una crítica a la gestió de la situació en què s'emmarca: la crisi dels refugiats.

Per poder entendre la comunitat discursiva que representa el corpus que analitzaré, cal entendre qui són els oradors, els autors d'aquests discursos. Es tracta així de tres polítics militants del partit d'ultradreta FPÖ, el Partit de la Llibertat d'Àustria (en alemany: Freiheitliche Partei Österreichs).

El Partit de la Llibertat d'Àustria (en alemany: Freiheitliche Partei Österreichs, FPÖ) és una formació de dreta nacionalista que està representada en el Consell Nacional, en els nou parlaments provincials i en molts ajuntaments. Destaca en el context europeu perquè és el més exitós dels partits "populistes de dreta". S'oposa a la immigració, és euroescèptic i es considera un partit "burgés". (Pelinka 2002) Fins al dissabte 18 de maig de 2019 eren la tercera força política i governaven en

coalició amb l'ÖVP, el Partit Popular Austríac. Arran de l'escàndol de corrupció en què s'ha vist implicat el líder ultra Heinz-Christian Strache, vicecanceller i ministre federal de serveis civils i esport, el canceller, Sebastian Kurz, ha convocat eleccions anticipades després d'acceptar la dimissió de Strache (Velert 2019). Norbert Hofer és el ministre federal de transport, innovació i tecnologia i Herbet Kickl, el ministre federal d'interior (Bundeskanzleramt 2019).

3.2 El model de l'Anàlisi Crítica del Discurs de Fairclough

L'enfocament de Norman Fairclough sobre l'ACD és la pedra angular en què es basa aquesta anàlisi. La concepció de l'autor sobre l'ACD consisteix en una anàlisi de les relacions dialèctiques entre el discurs i altres elements de la pràctica social, com els subjectes, objectes, lloc, temps, etc. Les seves reflexions sobre la teoria del discurs es basen en l'existència de problemes socials i conflictes, també qüestions de dominació i resistència.

L'ACD, segons el model de Fairclough (1995, 57-62), intenta explicar els vincles que hi ha entre les tres dimensions dels esdeveniments comunicatius que formen el marc analític. Des d'una perspectiva de dalt a baix, aquestes són la pràctica sociocultural, la pràctica discursiva i el text.

La pràctica sociocultural es refereix al context i la situació social. En paraules de Fairclough, es tracta de l'anàlisi de «[the event's] more immediate situational context, the wider context of institutional practices the event is embedded within, or the yet wider frame of the society and the culture» (ibid, 62).

Per pràctica discursiva entenem els aspectes relacionats amb la producció, recepció i difusió de textos que uneixen allò textual amb allò cultural. Es distingeix entre «processos institucionals», és a dir, el maneig de textos segons rutines institucionals, i «processos discursius en sentit estricte». Aquest últim es refereix a processos dinàmics com la transformació, a la qual se sotmeten els textos a través d'interpretacions en diversos llocs. La pràctica discursiva pot ser funcionalment molt diferent; és normativa, és a dir, convencional i uniforme, o creativa, és a dir, variable. En aquest punt, els conceptes discursius-analítics dels esdeveniments comunicatius i l'ordre del discurs de Fairclough s'entrecreuen: la qüestió aquí és

com l'esdeveniment comunicatiu es basa en l'ordre del discurs (normatiu o creatiu), i quin efecte té sobre l'ordre del discurs, si ajuda a reproduir els seus límits i relacions, o si ajuda a reestructurar. (ibid, 60). L'enfocament de Fairclough se centra en la pràctica discursiva creativa, que s'utilitza quan la pràctica sociocultural és "canviant", és a dir, inestable i, per tant, està estretament vinculada a un canvi en les condicions socials.

En contrast amb aquestes qüestions analítiques, que constitueixen dues de les tres dimensions que proposa Fairclough i que requereixen un enfocament interpretatiu, hi ha l'anàlisi lingüística, a través de la qual els textos s'examinen de manera descriptiva i constitueixen una base per a la posterior interpretació (ibid, 57-58). Mitjançant l'anàlisi lingüística, Fairclough tracta de fer palesa la multifuncionalitat dels textos i, per fer-ho, es basa principalment en la gramàtica sistèmic-funcional de Halliday (1985). Els conceptes principals de la seva teoria, que proporcionen les bases per a l'esquema d'anàlisi de Fairclough, es descriuen en el punt següent.

3.2.1 Teoria sistèmic-funcional de Halliday

La teoria de l'ACD de Halliday es refereix sobretot a les dimensions de significat o components funcionals del llenguatge (Halliday 1985, 35-36). Aquests són els sistemes semàntics de semiòtica social, els quals es revelen a través de les característiques lèxic-gramaticals del text (Schäffner i Bassnett 2010, 27). Halliday (1985, 36) distingeix entre la meta-funció ideacional, la interpersonal i la textual, que sempre es donen simultàniament. La funció ideològica d'un text està estretament relacionada amb el seu contingut. L'autor afirma que el significat es manifesta mitjançant la representació lingüística de les experiències d'un actor o dels seus patrons d'experiència en una estructura social. En el model de Fairclough per a l'anàlisi de textos, la funció ideacional es troba en la unitat semàntica de representació (2003, 27), així com en la categoria de valors experiencials del discurs.

Un fenomen que fa que aquesta funció sigui visible al nivell del text és la transitivitat. Podem definir-la com el conjunt d'opcions relacionades amb el contingut cognitiu, la representació lingüística de l'experiència extralingüística,

dels fenòmens del món exterior, els sentiments i les percepcions (Halliday 1985). La transitivitat mostra com els processos que es produeixen en el món exterior es troben manifestats en els elements textuais. Hi ha processos de diversos tipus: materials, mentals, relacionals, verbals, existencials o de conducta.

El que faré en l'anàlisi del corpus serà estudiar les circumstàncies i els participants de les accions. Cada procés està relacionat amb l'ús de verbs, construccions actives o passives, per exemple. En els processos transitius (accions) materials, mentals i verbals solen estar involucrats almenys dos participants (agent i pacient), en els intransitius un (esdeveniments) i en els relacionals un (atribucions) (Fairclough 2001, 101-102).

Per altra banda, la funció interpersonal expressa les relacions i interaccions entre l'emissor i el receptor en els textos: les relacions de rols, les expectatives o els valors dels participants, juguen un paper en aquest cas (Calzada Pérez 2007, 29). Pel que fa a Fairclough (2003, 26-27), la funció interpersonal està relacionada amb la identificació de les unitats semàntiques. El text és «portador» de la interacció i es relaciona amb la situació de comunicació de la qual sorgeix el text (esdeveniment social). Si, per exemple, el propòsit de la interacció és que el remitent proporcioni informació al receptor, se suposa que la «relació» dels participants és una llacuna de coneixement. Fairclough (2001, 93) descriu aquestes relacions socials amb els valors relacionals.

3.2.2. Descripció del model

Si prenem com a base les tres categories: *experiential*, *relational* und *expressive values* i les característiques textuais lèxic-gramaticals associades a cadascun, Fairclough (2001, 92-93) estableix el seu esquema d'anàlisi lingüística. Aquest està compost per les preguntes següents:

A. Vocabulary

1. What *experiential* values do words have? [...]
Are there words which are ideologically contested?
Is there *rewording* or *overwording* ?

What ideologically significant meaning relations (*synonymy, hyponymy, antonymy*) are there between words?

2. What *relational* values do words have?

Are there euphemistic expressions?

Are there markedly formal or informal words?

3. What *expressive* values do words have?

4. What metaphors are used?

B. Grammar

5. What experiential values do grammatical features have?

What types of *process* and *participant* predominate?

Is agency unclear?

Are processes what they seem?

Are *nominalizations* used?

Are sentences active or passive?

Are sentences positive or negative?

6. What relational values do grammatical features have?

What *modes* (*declarative, grammatical question, imperative*) are used?

Are there important features of relational modality?

Are the pronouns *we* and *you* used and if so, how?

7. What expressive values do grammatical features have?

Are there important features of *expressive modality*?

8. How are (simple) sentences linked together?

What logical connectors are used?

Are complex sentences characterized by *coordination* or *subordination*?

What means are used for referring inside and outside the text?

C. Textual structures

9. What interactional conventions are used?

Are there ways in which one participant controls the turn of others?

10. What larger-scale structures does the text have?

D'entre aquestes preguntes, en faré servir només algunes de la part gramatical relacionades amb els valors experiencials i relacionals (subratllades). La meua elecció es deu a les característiques del corpus i l'objecte d'aquest treball: analitzaré els processos i participants que predominen en els discursos, perquè a través del contingut, que està estretament relacionat amb la funció ideològica del text, s'observa la representació lingüística que fa servir l'orador des de la seva pròpia experiència, és a dir, fan palesa la manera de veure el món de l'orador. Pel que fa als valors relacionals, estudiaré l'ús dels pronoms «nosaltres» i «vosaltres» o «vostès». Això ens permet observar quina és l'autopercepció de l'orador sobre l'audiència i si hi ha relacions de poder o solidaritat implícites en el seu discurs. És interessant remarcar que al llarg de l'anàlisi també s'han estudiat les formes que fa servir l'orador per parlar dels *altres* i, en aquest sentit, es pot percebre la dicotomia *nosaltres–els altres*, present en els discursos que constitueixen el corpus i una característica dels discursos populistes.

4. Anàlisi del corpus

En aquest apartat, realitzaré una anàlisi detallada de les estructures gramaticals («B.» en l'esquema d'anàlisi de Fairclough) de la totalitat del corpus que concerneix aquest treball (vegeu l'annex) per tal d'obtenir resultats quantitius. Els resultats es mostren en forma de xifres i el procediment d'etiquetatge dels processos o el còmput dels participants s'ha fet de forma manual.

B. 5. What types of process and participant predominate?

En aquesta primera pregunta de l'esquema de Fairclough, m'ocuparé de la funció ideacional de les oracions i el seu paper com a instrument per representar un model d'experiència. Com afirma Halliday, «a fundamental property of language is that it enables human beings to build a mental picture of reality, to make sense of their experience of what goes around them and inside them.» (1985, 101)

Si tenim en compte la totalitat dels processos (actius i passius) que apareixen en els fragments dels discursos analitzats, s'observa que les intervencions de Herbert Kickl, Heinz-Christian Strache i Norbert Hofer presenten xifres molt semblants. Prop de la meitat dels processos, en els tres casos, són materials. Els segueixen els processos relacionals i els mentals. La representació de processos verbals i existencials és reduïda i no hi ha processos de conducta en cap dels casos.

Taula 1 – Processos als quals es poden assignar els verbs

Total de processos: 192

Intervencions de	Processos (total)	Materials	Mentals	Relacionals	De conducta	Verbals	Existencials
Herbert Kickl	135	60 (44%)	23 (17%)	37 (28%)	0 (0%)	13 (10%)	2 (1%)
Heinz-Christian Strache	21	9 (43%)	3 (14%)	6 (29%)	0 (0%)	1 (5%)	2 (9%)
Norbert Hofer	36	18 (50%)	3 (8%)	11 (31%)	0 (0%)	4 (11%)	0 (0%)
Total:	192	87	29	54	0	18	4

L'anàlisi de la transitivitat d'una oració permet descobrir qui va fer què a qui i en quines circumstàncies, de conformitat amb la visió del món que té l'emissor.

«Our most powerful conception of reality is that it consists of “goings-on”: of doing, happening, feeling, being. These going on are sorted out in the semantic system of the language, and expressed through the grammar of the clause» (ibid).

La classificació dels processos és semàntica i el significat del procés en determina la naturalesa i tipologia. Així mateix, cada tipus de procés presenta unes categories i uns tipus concrets de participants. La taula següent, dissenyada per mi per a l'objecte d'aquest treball a partir de la classificació que proposa Halliday (ibid, 102-144), mostra una classificació dels processos, les categories que presenten aquests i els participants que pot implicar cada procés. Les categories de la taula es poden dividir en altres subcategories, però en aquest treball em limitaré a analitzar aquest primer esglaió, donada la mida del corpus, ja que en l'estudi de les subcategories no s'obtidrien resultats representatius.

Taula 2

PROCÉS	CATEGORIA	PARTICIPANTS
Material	<ul style="list-style-type: none"> - Concret - Abstracte 	<ul style="list-style-type: none"> - Actor - Meta - Beneficiari
Mental	<ul style="list-style-type: none"> - De percepció - Afectiu - Cognitiu 	<ul style="list-style-type: none"> - Perceptor - Fenomen
Relacionals	<ul style="list-style-type: none"> - Intensiu - Possessiu - Circumstancial 	<ul style="list-style-type: none"> - Signe - Valor o circumstància - Portador - Atribut - Posseïdor - Possessió
De conducta		<ul style="list-style-type: none"> - Conductor
Verbal		<ul style="list-style-type: none"> - Verbalitzador
Existencials		<ul style="list-style-type: none"> - Fenomen

En observar els resultats quantitius obtinguts a partir de la classificació anterior, es pot afirmar que els processos materials abstractes constitueixen prop del doble

en comparació amb els concrets (vegeu figura 2), donat el tipus de discurs que s'analitza. El discurs polític pot arribar a ser un gènere de naturalesa narrativa i, en aquest sentit, els verbs materials serveixen de base dels esdeveniments, en la successió dels quals es fonamenta la història. El fet que hi hagi més processos materials abstractes que concrets resideix en el component metafòric que presenten els discursos i que podria arribar a comprometre la credibilitat del missatge.

En relació amb els processos relacionals, destaquen notablement els que presenten una relació intensiva (vegeu figura 3), és a dir, l'orador amb el seu discurs estableix un vincle entre un signe o portador i el seu valor (d'identificació) o atribut. Aquests processos presenten, en la majoria dels casos, el verb alemany «sein». Exemples d'aquest tipus de relació, extrets del corpus, serien: «Wir sind keine Opfer, wir sind auch keine Täter», «Freiheit ist unser höchstes Gut» o «denn wenn die Linken etwas sind, dann sind sie resistent gegen Fakten, meine sehr geehrten Damen und Herren.»

El fet que aquests dos tipus de processos siguin els més nombrosos recau en el fet que sovint, a l'hora de parlar d'un esdeveniment, cal fer referència a l'estat inicial d'algun element sobre el qual s'exerceix una acció o al resultat d'aquesta acció sobre l'element.

Pel que fa als processos mentals, hi ha més processos mentals cognitius, que afectius o de percepció (vegeu figura 4); un cop més, les característiques del tipus de discurs que conforma el corpus ens permeten entendre aquests resultats, ja que l'emissor en l'acte comunicatiu és una persona que, de manera oral, es comunica amb una audiència determinada i expressa la seva manera de veure el món mitjançant verbs com «creure», «saber» o «pensar».

Figura 2

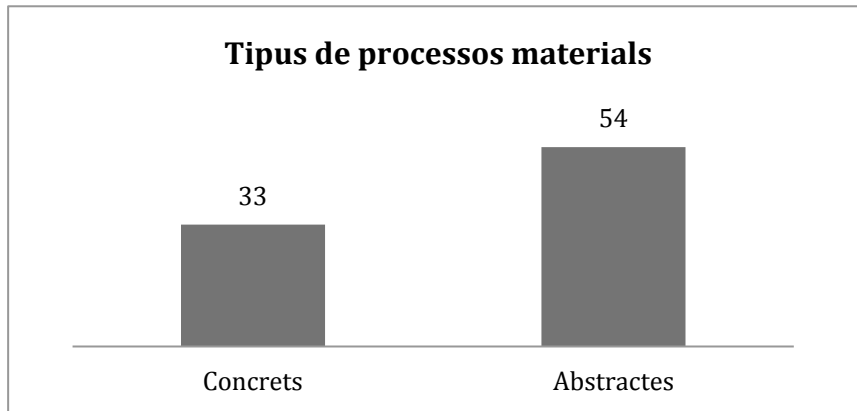

Figura 3

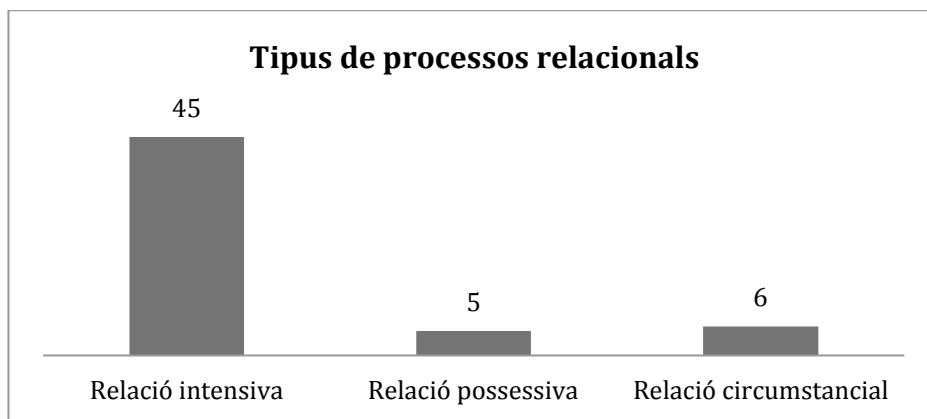
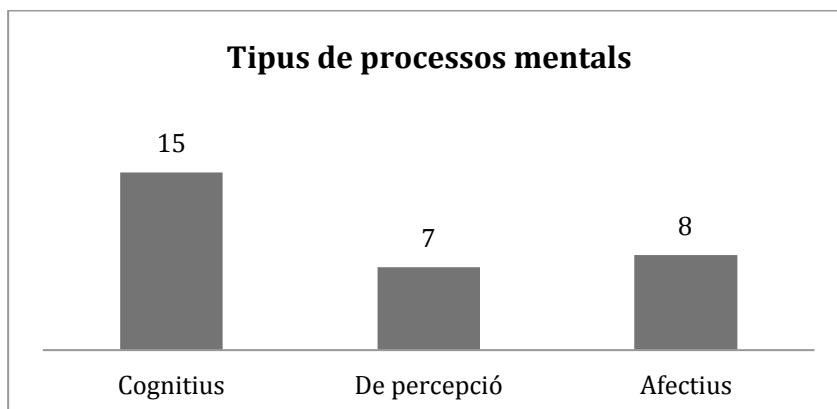

Figura 4

Un cop feta l'anàlisi dels processos procediré a analitzar els participants implicats en els diversos processos (vegeu figura 5). He considerat que els participants que calia estudiar d'acord amb l'objecte d'aquest treball eren «jo» (l'orador), «nosaltres» (l'orador i l'audiència, l'orador i el partit o altres), «ells» (*els altres*: les minories, els immigrants, els refugiats o l'oposició; segons el cas), «vostès» o «vosaltres» (l'audiència) i «algú», «ningú» o «qui» (oracions impersonals o amb un agent ocult en forma de pronom indefinit en què l'orador considera que l'audiència coneix el vertader agent o pacient de l'acció sense necessitat de nomenar-lo).

Cal matisar respecte de l'estudi dels *altres*, ja que s'ha procedit de manera mixta: quantitativa i qualitativa. En aquest cas no s'ha computat només el pronom «sie», sinó totes aquelles formes que es refereixen a categories dels *altres*; alguns exemples:

- «in diesen frustierten, dauerbetroffenen linken Flügel der **Roten und der Grünen**»
- «im Zusammenhang mit dieser **linken Jagdgesellschaft**»
- «denn wenn **die Linken** etwas sind, dann sind sie resistent gegen Fakten, meine sehr geehrten Damen und Herren»
- «dass man über eine Million Menschen, **Migranten** nach Europa bringen wollte»
- «wo ja **der nächste Flüchtlingsansturm** schon vor der Tür steht»
- «wo ma dann net wissen, aus welcher Herren Länder dann wieder **Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge** daherkommen und dann in unseren Zelten herumliegen und uns auf den Taschen (wo man dann nicht weiß, [...])»
- «weil nach sechs Jahrn kriegen **diese Asylanten** die Staatsbürgerschaft de facto nachgeschmissn (weil nach sechs Jahren kriegen diese Asylanten die Staatsbürgerschaft de facto nachgeschmissen)»

Si tenim en compte que prop de la meitat dels processos que componen els discursos són materials, destaca la funció d'agent per damunt de la funció de pacient en relació amb tots els participants analitzats (vegeu figura 5), ja que tots els processos materials presenten un actor i alguns una meta o beneficiari. A

banda, els processos relacionals intensius que presenten atribucions, també impliquen només un participant. Predomina el pronom «ich» com a agent i el segueixen les formes impersonals o pronoms indefinits. Aquesta qüestió s'observa millor en la figura 6, en què hi ha representats en forma de gràfic els participants implicats en cada tipus de procés. Destaca, de nou, l'ús de «man», «jemand», «niemand» i «wer» en els processos materials en comparació a la resta de processos en què apareixen. En alguns d'aquests casos s'aprecia la intenció de l'orador d'evitar nomenar el vertader agent de l'acció. Un exemple és: «Und noch dazu, wenn dahinter ganz konkrete Belege und Quelleangaben sich befinden, dass **jemand** einen Punkteplan auch unterstützt, der vorgesehen hat, dass **man** über eine Million Menschen, Migranten nach Europa bringen wollte, der auch fünf Millionen Dollar für Vereine, die das unterstützen, vorgesehen hat und viele Punkte mehr.»

El pronom «ich» sobreïx en el cas dels processos mentals, la qual cosa es deu a les característiques del discurs oral que constitueix el corpus. Alguns exemples són: «wie ich mir das vorstelle», «ich freue mich auch, dass...», «ich denke keine Sekunde daran, dass...», «das weiß ich nicht».

Figura 5

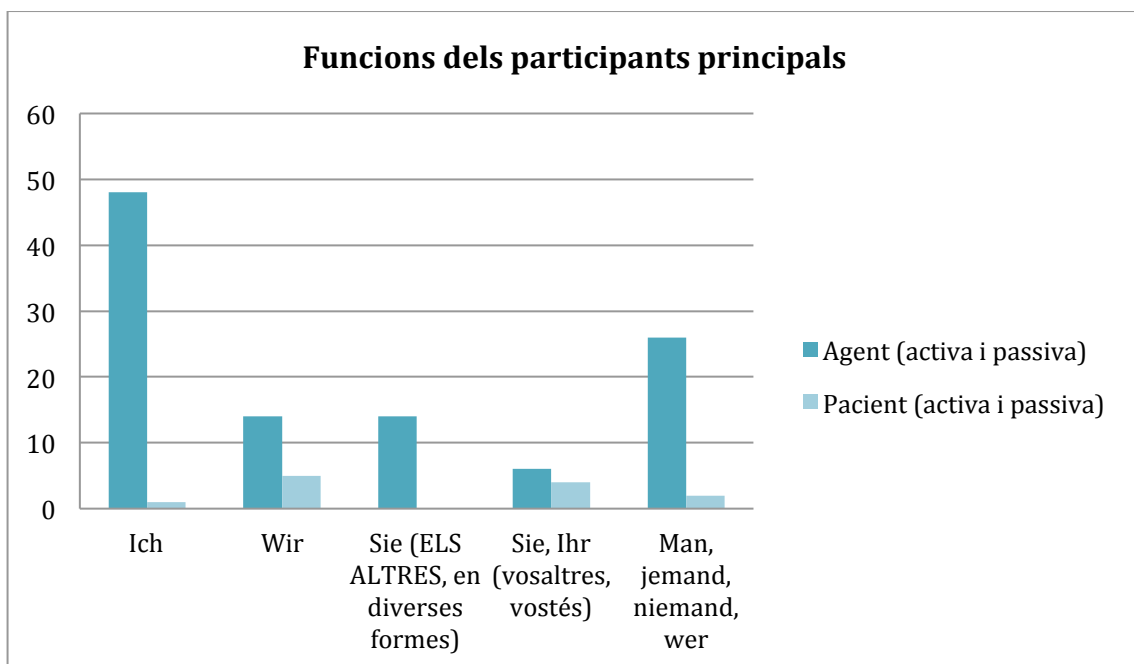
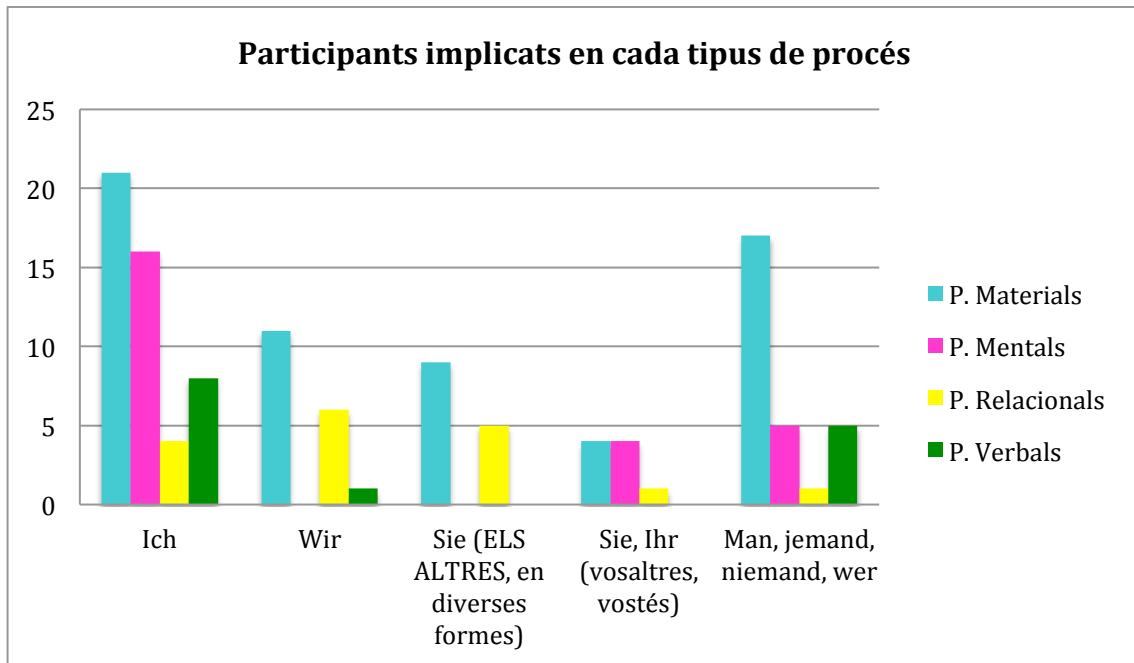

Figura 6

B.6. Are the pronouns *we* and *you* used and if so, how?

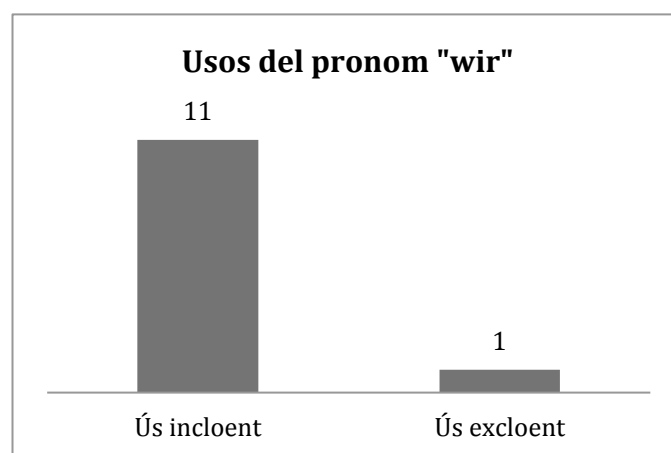
Aquesta pregunta de l'esquema de Fairclough correspon a la funció interpersonal, en què s'estableixen relacions entre l'orador, l'audiència, *els altres* i la realitat. L'elecció que l'orador fa sobre la forma d'adreçar-se a l'audiència evidencia relacions implícites, tant de poder, com de solidaritat. L'ús d'una sèrie de pronoms o uns altres també va vinculat a les convencions de cada país i cada llengua. En el cas de l'alemany, per exemple, l'ús del pronom «Sie» (vostès) és molt més habitual que en català i per això, el fet de fer-lo servir no implica necessàriament una connotació ideològica.

Seguint la direcció de la pregunta de l'esquema de Fairclough, començaré amb l'anàlisi del pronom «wir». Podem distingir entre dos usos d'aquest pronom: l'inclouent, en què l'orador inclou l'audiència, i l'exclouent, constituït per l'orador i una persona o un grup de persones més, però no inclou l'audiència.

Pel que fa al corpus d'aquest treball, trobem el pronom «wir» dotze vegades, de les quals onze presenten l'ús inclouent i només una, exclouent. Per tant, en la majoria de casos, l'orador parla en nom seu i de l'audiència o, fins i tot en alguns casos, en nom

de tots els austríacs. En fer-ho, està fent una afirmació d'autoritat implícita, és a dir, té l'autoritat per parlar pels altres. Un aspecte clau d'aquesta reducció és que se serveix a ideologies corporatives que posen l'accent en la unitat d'un poble a costa del reconeixement de divisions d'interès (Faiclough 2001, 128). Aquesta és una de les característiques del discurs populista: recórrer a mecanismes d'identificació per tal de construir una identitat social i crear un vincle amb un grup determinat que comparteix una sèrie de valors (PNOA).

Figura 7

No obstant això, cal distingir dues situacions diferents que es donen en relació amb l'espai en què tenen lloc els discursos del corpus analitzat. En primer lloc, hi ha la possibilitat que l'audiència sigui del mateix partit o comparteixi de manera clara les idees de l'orador i la seva ideologia. Aquests en són exemples:

«**Wir** sind keine Opfer, **wir** sind auch keine Täter. [...] **Wir** sind die neuen Juden!» - Heinz-Christian Strache (Akademikerball, Wien, 26. Jänner 2018).

«Bitte lassen Sie sich niemals beirren von dem, was tagtäglich auf uns einprasselt. Tagtäglich, wenn **wir** in einer Stunde der Unvernunft ORF-Kanäle genießen oder das profil oder News lesen.» - Norbert Hofer (Akademikerball, Wien 3. Februar 2017).

En aquests dos casos, es tracta de l'audiència de l'Akademikerball en Viena, un ball anual que des del 2013 organitza l'FPÖ. Es considera un esdeveniment successor del Wiener Korporations-Ball (WKR-Ball) que organitzaven les associacions

d'estudiants amb tendències ultradretanes. Actualment, s'ha convertit en una espècie de reunió anual on acudeixen els líders de l'extrema dreta europea. A més, aquest ball se celebra al Hofburg, un dels edificis més importants i representatius d'Àustria, la qual cosa podria donar a entendre que l'estat austríac dona suport a tal acte. Per això des del 2008, el mateix dia que es celebra, tenen lloc manifestacions en contra de l'esdeveniment que reuneixen a milers de persones (Reisinger 2019).

En canvi, en el corpus es dona també la situació que l'audiència esta constituïda pel Parlament i, per tant, no es tracta d'un grup de persones amb el mateix ideari que l'orador. Un exemple n'és:

«**Wir** alle, jeder Einzelne von uns, egal, ob es sich um einen wiedergewählten Mandatar oder um einen Neuling in diesem Haus handelt, sitzen hier aus einem einzigen Grund...» - HERBERT KICKL (Parlament, Wien, 9. November 2017).

Pel que fa a la manera que té l'orador de dirigir-se a la seva audiència, analitzaré l'ús dels pronoms «Sie» i «ihr». Al llarg del corpus no en trobem un gran nombre de mostres: s'ha fet servir cinc vegades el pronom «Sie» i quatre vegades, «ihr», aquest últim només en el fragment del discurs de Herbert Kickl en Wieselburg, en dialecte austríac. Malgrat el nombre reduït d'exemples, es tracta de fragments que expressen modalitat i exposen relacions implícites de poder clares.

S'hi observa l'ús del mode imperatiu acompanyat d'un «per favor»: «Bitte lassen Sie sich niemals beirren von dem, was tagtäglich auf uns einprasselt. Tagtäglich, wenn wir in einer Stunde der Unvernunft ORF-Kanäle genießen oder das profil oder News lesen.» L'orador passa a demanar un comportament o acció concrets que el receptor, de manera ideal, ha de fer. Demanar, sigui acció (mode imperatiu) o informació (mode interrogatiu), evidencia una posició de poder de l'emissor, com també ho és donar informació, excepte quan s'ha demanat. En el cas de «Daher bitte ich Sie: Geben Sie dieses aufrechte Haltung, diesen festen Willen, gegen die Mittelmäßigkeit ankämpfen zu wollen, an jene weiter, die Ihnen lieb und wichtig sind» es fa servir el mode declaratiu, però el verb «bitten» reflexa, de nou, autoritat per part de l'orador. Aquest exemple, alhora, demostra que la relació entre modes i

posicionament dels participants no és fixa. El mode declaratiu també pot incitar a l'acció o l'imperatiu ser, només, un suggeriment.

Així mateix, l'ús de verbs modals també fa palesa la relació desigual entre emissor i receptor. En el cas de l'oració «Ihr braucht's eich keine Sorgen mochn» (Ihr braucht euch keine Sorgen [zu] machen) es fa servir el verb «brauchen» com a modal. L'orador parla per l'audiència i això evidencia una relació de poder implícita. Per últim, hi ha el verb modal «mögen» en Konjunktiv II, que expressa formalitat: «Ich möchte Sie alle, meine sehr geehrten Damen und Herren, an Folgendes erinnern.» A més, s'afegeix la fórmula «meine sehr geehrten Damen und Herren». D'aquesta manera les relacions entre «jo», «nosaltres», «vosaltres» i «els altres» es tornen transparents i reflecteixen un posicionament d'uns participants respecte d'altres.

D'aquesta manera, a partir de l'anàlisi dels aspectes gramaticals, es pot observar el predomini dels processos materials, per la naturalesa narrativa dels discursos, i el fet que la majoria siguin processos materials abstractes és prova d'una càrrega semàntica més metafòrica. Pel que fa als processos relacionals, destaquen les relacions intensives amb el verb alemany «sein». Així mateix, sobreixen els processos mentals cognitius, per damunt dels afectius o de percepció.

En relació amb els participants, s'observa l'hegemonia del pronom «ich», però també cal remarcar la presència de pronoms indefinits implicats en processos, sobretot, materials. Les referències als *altres* i les metàfores que s'han fet servir, en alguns casos, per identificar aquest grup posen de manifest la dicotomia *nosaltres-els altres* pròpia d'un discurs estigmatitzador i de l'assenyalament, l'objectiu del qual és l'heterorepresentació negativa del grup dominat.

L'anàlisi dels valors relacionals evidencia les relacions implícites de poder entre l'orador i l'audiència. S'ha fet un estudi del pronom «wir» pel que fa al seu ús incloent i excloent i s'han mostrat així relacions de solidaritat. Pel que fa a l'anàlisi del pronom «sie» i «ihr» veiem com l'orador es dirigeix al receptor del discurs i les estratègies lingüístiques que fa servir per marcar modalitat. Amb això, es contesta la hipòtesi que s'havia plantejat: el corpus, efectivament, presenta característiques pròpies del discurs populista, s'observen relacions de poder i solidaritat implícites

i dicotomia *nosaltres-els altres* està present al llarg dels discursos a través de diverses referències i metàfores.

5. Conclusions

L'objectiu d'aquest treball consistia a analitzar el discurs polític de l'extrema dreta austríaca a partir de l'obra de teatre polític *Alles kann passieren!*, de Doron Rabinovici i Florian Klenk, amb la finalitat d'evidenciar els recursos lingüístics que Herbert Kickl, Heinz-Christian Strache i Norbert Hofer fan servir per propagar la seva ideologia i dilatar el seu poder en un moment polític crític d'Europa. Per fer-ho, he fet servir el mètode de l'Ànlisi Crítica del Discurs de Norman Fairclough, que m'ha permès estudiar des d'un punt de vista gramatical i crític els processos i participants implicats en les accions que componen el discurs i les relacions de poder i solidaritat entre l'orador i l'audiència. Gràcies a aquesta metodologia he pogut confirmar la hipòtesi que els membres de l'FPÖ en els discursos analitzats, compresos entre el 2012 i el 2018, fan servir la dicotomia *nosaltres-els altres* en contra de qui consideren l'enemic, per autorepresentar-se de manera positiva com a grup dominant i, així, heterorepresentar de manera negativa el grup. Ho fan mitjançant atribucions i metàfores que representen models mentals compartits per un grup social concret; els participants adopten rols variats, però destaca l'ús del pronom «ich» i els pronoms indefinits implicats amb la funció d'agent en processos, sobretot, materials. A partir de l'anàlisi de la transitivitat, s'observa que les estratègies discursives escollides pels interlocutors comprenen diverses opcions gramaticals: l'ús de descripcions, accions i opinions associades a un grup social que representa la diferència i els seus representants polítics.

Resulta indiscutible que una quantitat de textos major, juntament amb la codificació corresponent m'haurien permès obtenir resultats més representatius i, per tant, més concloents sobre l'objecte del nostre estudi. Això caldria afegir la necessitat d'automatitzar un procés que suposa temps, que és el de l'etiquetatge i anàlisi dels processos i els participants, que s'ha fet de manera manual perquè l'extensió del corpus ho permetia. La comunitat discursiva representada pel corpus que concerneix aquest treball va més enllà de l'FPÖ i les fronteres d'Àustria. Es tracta d'elits simbòliques influents en la societat, que tenen un accés especial i un control sobre el discurs públic i els mitjans de comunicació. Es tracta de partits dominants arreu d'Europa que mantenen un discurs estigmatitzador i xenòfob. Per això, també seria interessant analitzar altres comunitats discursives, més enllà del

cas austríac, per poder establir punts en comú en relació amb les estratègies emprades a l'hora de difondre la ideologia a través del discurs polític.

Com a conclusió, convé assenyalar que l'ACD, en l'àmbit de la traducció i altres disciplines de les humanitats, encara es troba en desenvolupament. De fet, es tracta d'un mètode multidisciplinari que ofereix múltiples possibilitats i que té per objecte analitzar la totalitat de discursos públics influents. Aquest no només reflecteix els models mentals subjacents similars i les representacions socials compartides per les elits, sinó que també les formes similars de interacció social, de comunicació, de persuasió i d'opinió pública. És clau poder entendre com es reproduïxen de manera tan ràpida i voraç la xenofòbia i el feixisme en l'actualitat, comprendre com s'estructuren i s'orienten aquestes pràctiques discursives cap a la construcció de models mentals que suposen l'autorepresentació positiva i la heterorepresentació negativa i alimenten actituds i ideologies negatives entorn de les minories i la immigració.

Bibliografia

- ACNUR. 1951. Convención sobre el Estatuto de los Refugiados. New York: ACNUR.
Consultat: 10 de maig de 2019. <https://www.acnur.org/%2520biblioteca/%2520pdf/0005.pdf?file=%20biblioteca/%20pdf/0005>
- ACNUR. 2015. «2015: El año de la crisis de refugiados en Europa». ACNUR, UNHCR.
Consultat: 10 de maig de 2019. <https://www.acnur.org/es-es/noticias/stories/2015/12/5af94adf1a/2353-2015-12-30-16-24-16.html>.
- ACNUR. 2018. *Tendencias Globales. Desplazamiento forzado en 2017*. Consultat: 10 de maig de 2019. <https://www.acnur.org/5b2956a04.pdf>
- Bassnett, Susan. 1991. «Translation and Ideology». *Koiné, Annali della Scuola Superiore per Interpreti e Traduttori «San Pellegrino», I 2*: 7-32.
- Bauman, Zygmunt. 2016. *Strangers at our door*. John Wiley & Sons.
- . 2017. *Retrotopía*. Barcelona: Paidós. Traducció d'Albino Santos Mosquera.
- Berman, Antoine. 1999. *La traduction et la lettre, ou, L'auberge du lointain*. París: Seuil.
- Brecht, Bertolt. 1963. «Das epische Theater». *Schriften zum Theater* 3: 54.
- Bundeskanzleramt. 2019. «Federal Ministers and State Secretaries - Federal Chancellery of Austria». 2019. <https://www.federal-chancellery.gv.at/ministers-and-state-secretaries>.
- Calzada Pérez, María. 2007. *El espejo traductológico: teorías y didácticas para la formación del traductor*. Octaedro.
- Consejo Europeo. 2016. «Declaración UE-Turquía, 18 de marzo de 2016 - Consilium». Consultat: 19 de maig de 2019. <https://www.consilium.europa.eu/es/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>.
- Destutt de Tracy, A. 1801. «Éléments d'idéologie: idéologie proprement dite». *Paris: Didot*.

- Fairclough, Norman. 1993. *Discourse and social change*. Cambridge: Polity press.
- . 1995. *Critical Discourse Analysis*. London: Lohgman.
- . 2001. *Language and power*. Pearson Education.
- . 2003. *Analysing discourse: Textual analysis for social research*. Psychology Press.
- Faiclough, Norman i Ruth Wodak. 2005. «Análisis Crítico del Discurso: En: El Discurso como Interacción Social II». *Barcelona: Gedisa*.
- Gordon, Robert. 2017. «Brecht, Interruptions and Epic Theatre». The British Library. Consultat: 20 de maig de 2019. <https://www.bl.uk/20th-century-literature/articles/brecht-interruptions-and-epic-theatre>.
- Granger, Sylviane. 2003. «The corpus approach: a common way forward for Contrastive Linguistics and Translation Studies». *Corpus-based approaches to contrastive linguistics and translation studies* 20.
- Halliday, Michael AK. 1985. «An Introduction to Functional Grammar». London: Edward Arnold.
- Martínez, Antonio. 2017. «Populistas, ultraconservadores y neonazis: radiografía de la extrema derecha en Europa». *El Confidencial*. 22 octubre 2017. https://www.elconfidencial.com/mundo/2017-10-22/populistas-ultraconservadores-y-neonazis-radiografia-de-la-extrema-derecha-en-europa_1464096/.
- Monzó-Nebot, Esther i Juan Ramón Jiménez Salcedo. 2018. *Translating and Interpreting Justice in a Postmonolingual Age*. Vernon Press.
- Pelinka, Anton. 2002. «Die FPÖ im internationalen Vergleich. Zwischen Rechtspopulismus, Deutschnationalismus und Österreich-Patriotismus». *conflict & communication online* 1 (1): 135–146.

- PNOA. 2018. *Populism in Narrativizing Otherness and Antagonism. Psychosocial and discourse processes of identity and authority construction in symbolic politics*. Proposta de subvenció del consorci PNOA, projecte de recerca i innovació coordinat per Esther Monzó. Brussel·les: Comissió Europea.
- Reisinger, Eva. 2019. «Akademikerball: Das ist Österreichs rechteste Veranstaltung » ze.tt». ze.tt. 21 de gener de 2019. Consultat: 20 de maig de 2019. <https://ze.tt/das-muesst-ihr-ueber-oesterreichs-rechteste-veranstaltung-wissen/>.
- Reppen, Randi. 2010. «Building a corpus: what are the key considerations?» En *The Routledge handbook of corpus linguistics*, 59–65. Routledge.
- Rossi-Landi, Ferruccio. 1978. «Ideología». Barcelona: Labor.
- Schäffner, Christina. 2003. «Translation and intercultural communication: similarities and differences». *Studies in communication sciences* 3 (2): 79–107.
- Schäffner, Christina i Susan Bassnett. 2010. «Politics, Media and Translation-Exploring Synergies». *Political discourse, media and translation*, 1–29.
- Statista Infografías. 2019. «Infografía: Radiografía de la extrema derecha en Europa». Statista Infografías. 12 abril 2019. Consultat: 20 de maig de 2019. <https://es.statista.com/grafico/14913/radiografia-de-la-extrema-derecha-en-europa/>.
- Toury, Gideon. 1982. «A Rationale for Descriptive Translation Studies in The Art and Science of Translation.» *Dispositio. Revista Hispanica de Semiotica Literaria Ann Arbor, Mich.* 7 (19-20-21): 23–39.
- Tymoczko, Maria. 2006. «Traducción, ética e ideología en la época de la globalización». *transfer* 1 (1): 4–34.
- Van Dijk, Teun A. 2003. *Ideología y discurso: una introducción multidisciplinaria*. Grupo Planeta (GBS).
- . 2008. *Discourse and power*. Macmillan International Higher Education.

Velert, Sara. 2019. «El canciller austriaco anuncia elecciones anticipadas tras dimitir su socio ultra por un escándalo de corrupción». *El País*, 19 maig 2019, sec. Internacional. Consultat: 20 de maig de 2019. https://elpais.com/internacional/2019/05/18/actualidad/1558168323_645518.html.

Venuti, Lawrence. 1995. «The translator's invisibility: a history of translation». *London and New York: Routledge*.

Wodak, Ruth i Michael Meyer. 2003. *Métodos de análisis crítico del discurso*. Gedisa.

Wodak, Ruth i Silvia Nugara. 2017. «Right-wing populist parties endorse what can be recognised as the “arrogance of ignorance”». *Mots. Les langages du politique*, núm. 3: 165–173.

Annexos

TIPUS DE PROCESSOS (Halliday, 1985)

1. Materials

2. Mentals

3. Relacionals

4. De conducta

5. Verbals

6. Existencials

MATERIAL ANÀLISI – ÀUSTRIA

PÀGINA 9

(MATTEO SALVINI)

SPRECHERIN:

Linz, Kongress »Verteidiger Europas«, 2016

HERBERT KICKL (Kongress »Verteidiger Europas«, Redoutensäle, Linz, 29.Oktober 2016):

Und ich muss ja sagen, es **ist** für mich sehr, sehr angenehm, schon nach den ersten Vorgesprächen, und auch jetzt, wenn ich hier **herunterschaue**, es **ist** ein Publikum, wie ich mir das **wünsche** und wie ich mir das **vorstelle**, und es **ist** etwas ganz etwas anderes, wie wenn man im Parlament **steht**, dort **redet** und in diesen frustierten, dauerbetroffenen linken Flügel der Roten und der Grünen **hineinschaut**, wo's nur mehr mieselsüchtige Gestalten **gibt**. Also das **werden** doch hoffentlich nicht diese politischen Kräfte **sein**, die die Zukunft Europas für sich **beanspruchen**, dass sie die auch nur in irgendeiner Art und Weise artikulieren wollen.

Nun, meine sehr geehrten Damen und Herren, und ich **freue mich** auch, dass das, was ich hier **sehe**, so ganz gar nicht dem **entspricht**, was ich in den letzten Tagen im Radio schon in der sogenannten heavy rotation **gehört habe**, was ich in den Medien **gelesen habe**, wie bösartig diese Leute hier alle **sind**, die **sich treffen**.

Also ich kann Ihnen eines sagen: Sie **sind**'s mit Sicherheit nicht, jetzt **stehe** ich vor dem Problem, möglicherweise **bin** ich es –nicht?–, der damit gemeint **war** als das personifizierte Böse, im Zusammenhang mit dieser linken Jagdgesellschaft, aber ich darf Ihnen versichern, ich **fühle mich** auch nicht betroffen von all diesen Etikettierungen, mit denen man da um **sich geworfen hat**; von wegen rechtsextrem, Ultrationalist, Neonazi, usw. usw.

Also ich **fühle mich** auch nicht betroffen, Sie **sind** es nicht, wir **geben uns** aber trotzdem nicht der Hoffnung **hin**, dass das irgendetwas an der Berichterstattung der schon zu Recht kritisierten Mainstream-Medien **ändern wird**, denn wenn die Linken etwas **sind**, dann **sind** sie resistent gegen Fakten, meine sehr geehrten Damen und Herren.

Ich **habe** deshalb so **begonnen**, wie ich **begonnen habe**, weil ich in den letzten Tagen immer wieder eben von Vertretern dieser Mainstream-Medien **kontaktiert wurde** mit immer der gleichen Frage: »Sagen Sie und doch, Herr Kickl, sagen Sie uns doch bitte, warum **fahren** Sie denn (...) zu diesem schrecklichen Kongress?« Und ich **habe** mir **gedacht**, ich **gebe** meine Antwort hier und heute, und zwar in Form einer Gegenfrage: »Ja, verdammt noch einmal, warum denn nicht, liebe Dauerbetroffene, warum denn nicht, verdammt noch einmal?« Und ich **glaube**, das **ist** die einzige Antwort, die diese Damen und Herren **verdienen**. (...)

Und ich für meinen Teil, ich **denke** keine Sekunde daran, dass ich in Zukunft vielleicht beim Herren Öllinger, diesem, diesem grünen Fossil aus längst vergangenen Tagen, und seinen Verbindungsleuten im Standard **passt**. Oder dass ich beim Herrn Rauscher **anfragen werde**, dessen Gedankenwelt in so ein kleines Kasterl im Standard **passt**. Oder dass ich **nachfragen werde**, oder dass ich **nachfragen werde** vielleicht beim Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes, einem Verein, der an der Spitze der sogenannten Skala der unnötigen Vereine **steht**. Mit Sicherheit **werde** ich das nicht **tun** (Applaus), sondern ich werde, ich **werde** mir das freie Wort und die freie Wahl meiner Auftrittsorte von niemandem **verbieten lassen**.

Meine sehr geehrten Damen und Herren, ich **weiß** also nicht, wo heute ein Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst was **stattfindet**, das

weiß ich nicht. Ich bin heute in der Früh ins Auto gestiegen und bin zu einer Veranstaltung gefahren, wo sich Menschen treffen, ja, die sich weder ihre Heimatliebe noch ihren Hausverstand, noch ihr kritisches Denken nehmen lassen, und ich bin zu einem Kongress gefahren, wo sich Menschen treffen, für die die Europäische Union im gegenwärtigen Zustand mit Sicherheit nicht das Paradies auf Erden ist (...).

Danke, meine sehr geehrten Damen und Herren. Danke noch einmal für die Einladung zu einem Kongress der ganz normalen Leute!

(PÀGINES 28, 29, 30)

HEINZ-CHRISTIAN STRACHE (Pressekonferenz, Wien, 24. April 2018):

(unterbricht)

Eine Kritik an einer Person, gleich welche Religion sie **hat**, muss ja legitim sein. Und noch dazu, wenn dahinter ganz konkrete Belege und Quelleangaben **sich befinden**, dass jemand einen Punkteplan auch **unterstützt**, der **vorgesehen hat**, dass man über eine Million Menschen, Migranten nach Europa bringen wollte, der auch fünf Millionen Dollar für Vereine, die das **unterstützen**, **vorgesehen hat** und viele Punkte mehr.

VIKTOR ORBÁN (Budapest, 27. Juni 2017): (...)

HEINZ-CHRISTIAN STRACHE (Akademikerball, Wien, 26. Jänner 2018):

(unterbricht Orbán)

Wir **sind** keine Opfer, wir **sind** auch keine Täter. Aber es **ist** unsere Pflicht, klar Stellung zu beziehen gegen Antisemitismus, Rassismus und totalitäres Denken. (...) Und wer dieses Verständnis nicht **trägt**, der **ist** bei uns nicht willkommen und **hat** bei uns nichts **verloren!**

VIKTOR ORBÁN (Budapest, 27. Juni 2017): (...)

HEINZ-CHRISTIAN STRACHE (Akademikerball, Wien, 2012):

(als Einwurf)

Wir **sind** die neuen Juden!

VIKTOR ORBÁN (Budapest, 27. Juni 2017): (...)

HEINZ-CHRISTIAN STRACHE (Akademikerball, Wien, 2012):

(als Einwurf)

Wir **sind** die neuen Juden!

(PÀGINES 38, 39, 40)

SPRECHERIN:

Herbert Kickl, Wien 2017

HERBERT KICKL (Parlament, Wien, 9. November 2017):

(...) Ich möchte Sie alle, meine sehr geehrten Damen und Herren, an Folgendes erinnern: Wir alle, jeder Einzelne von uns, egal, ob es **sich** um einen wiedergewählten Mandatar oder um einen Neuling in diesem Haus **handelt, sitzen** hier aus einem einzigen Grund, und dieser einzige Grund **ist**, dass uns der Souverän, dass uns das Volk – ja, das Volk, das **ist** das Volk, von dem in der Verfassung die Rede **ist**, auf die wir heute **angelobt worden sind** – **hierhergebracht hat.** (...) Genau aus diesem Grund, meine sehr geehrten Damen und Herren, **füge** ich jetzt etwas **hinzu**, was mir sehr wichtig **ist**: Für mich, für uns Freiheitliche **sitzen** hier in diesem Haus nur Demokraten. Hier in diesem Haus **sitzen** als gewählte Mandatare nur Demokraten.

Es **steht**, meine sehr geehrten Damen und Herren, niemandem zu, irgendjemandem von uns diese Einstellung abzusprechen oder das in Frage zu stellen. Ich **halte** das in aller Deutlichkeit **fest**, weil es ein wichtiger Punkt **ist**, der gerne von sogenannten Intellektuellen in ihrer Intellektualität **übersehen wird.**

SPRECHERIN:

Norbert Hofer, Wien, 2017

NORBERT HOFER (Akademikerball, Wien, 3. Februar 2017):

Als ich bei meiner Gesinnungsgemeinschaft **begonnen habe, hat** es immer **geheißen**, es **wird** eines Tages möglich **sein**, dass diese FPÖ zweitstärkste Partei in Österreich **werden könnte.** Dass sie sogar vielleicht irgendwann einmal den Vizekanzler stellen könnte. Irgendwann, in ganz ferner Zukunft, einen Bundeskanzler. Aber eines **werden** wir nie **schaffen**: einen Bundespräsidenten zu stellen. Das **wollen** die Österreicher nicht.

Und diese Haltung **hat** sich im letzten Jahr doch sehr **geändert**. Es **ist** unglaublich, was **gelingen ist** – mit Haltung. Indem man einfach für seine Gesinnung **einsteht**. Indem man nicht **sagt**: »Ich bin jemand ohne Gesinnung. Ich bin plötzlich jemand, der sich, der sich zu seiner Gesinnung nicht verpflichtet fühlt.« Indem man **sagt**: »Nein, ich trage diese Fahne nicht.« Doch ich **trage** diese Fahne! Und ich **trage** sie mit Stolz!

SPRECHERIN:

Hofer klopft sich auf das schwarz-rot-goldene Band an seiner Brust.

NORBERT HOFER (Akademikerball, Wien 3. Februar 2017):

Bitte **lassen** Sie **sich** niemals **beirren** von dem, was tagtäglich auf uns **einprasselt**. Tagtäglich, wenn wir in einer Stunde der Unvernunft ORF-Kanäle **genießen** oder das *profil* oder *News* **lesen**. **Lassen** Sie **sich** davon nicht **beeinflussen**. Die Zeiten **haben sich** sehr **geändert**. Viele junge Menschen **sind** da. Ich **weiß** es von meinen Kindern, die **sehen sich** diese Kanäle und diese alten Zeitungen nicht mehr **an**. Sie **sind** modern, indem sie selbständig **sind**. Indem sie **sich** ein eigenes Bild **machen**. Indem sie frei **sind**. Freiheit **ist** unser höchstes Gut. Dafür **stehen** wir alle, die wir hier versammelt **sind**.

Daher **bitte** ich Sie: **Geben** Sie dieses aufrechte Haltung, diesen festen Willen, gegen die Mittelmäßigkeit ankämpfen zu wollen, an jene weiter, die Ihnen **lieb** und wichtig **sind**. An Ihre Kinder, an Ihre Freunde. An alle Menschen, die in Ihrem Leben ein Rolle **spielen**.

Denn der Sinn einer Gesellschaft **ist** es, sich zu erheben. Und alle, die wir hier versammelt **sind**, **werden** einen Beitrag dazu **leisten**, damit sich dieses Land, damit sich diese Farben wieder erheben können (...)

(PÀGINES 44, 45)

HERBERT KICKL (Wieselburg, Österreich, 29.Juni 2017):

Ihr braucht's eich keine Sorgen mochn,	Ihr braucht euch keine Sorgen [zu]
--	------------------------------------

weil ich so viele Zetteln **mithob**, ich **werd** schon **versuchn**, es kurz zu mochn, weil erstens **was** i nämlich, dass Zelte, dieser Ort, net dafür do **sind**, dass ma große Redn **holt**, sondern die **haben** einen anderen Bestimmungszweck, ja, zweitens **bin** i selber durstig, und das Bier dort unten soll net olzu kalt wern (...).

Und noch etwas **ist** schön, dass man in Tagen wie diesen, wo ja der nächste Flüchtlingsansturm schon vor der Tür **steht**, dass ma **weiß**, dass dieses Zelt nicht zweckentfremdet **ist** für ganz andere Unterbringungsarten, wo ma dann net **wissen**, aus welcher Herren Länder dann wieder Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge **daherkommen** und dann in unseren Zelten **herumliegen** und uns auf den Taschen. Wie auch immer: Hoffentlich **bleibt** dieses Zelt dem Bestimmungszweck, den es **hat**, treu. Wenn's nach uns **geht**, auf jeden Fall. (...)

Wisst's ihr, ich **komm** ja aus dem Parlament. Ich mecht net sagn, ich **bin geflohn**, aber ich **bin** gern **kummn**. Ich **bin** wirklich gern **kommen**, net nur, weil's dort viel heißer **ist** als hier, sondern weil dieses Parlament, das sogenannte Hohe Haus – mog schon

machen, weil ich so viele Zettel mithabe, ich werde schon versuchen, es kurz zu machen, weil erstens weiß ich nämlich, dass Zelte, dieser Ort, nicht dafür da sind, dass man große Reden hält,[...] bin ich selber durstig, und das Bier dort unten soll nicht allzu kalt werden.

[...] dass man weiß, dass dieses Zelt nicht zweckentfremdet ist für ganz andere Unterbringungsarten, wo man dann nicht weiß, [...]

[...] auf jeden Fall.

Wisst ihr, ich komme ja aus dem Parlament. Ich möchte nicht sagen, ich bin geflohen, aber ich bin gern gekommen. Ich bin wirklich gern gekommen, nicht nur, weil es dort viel heißer ist als hier, sondern weil dieses Parlament, das so genannte Hohe Haus

<p>sein, do's a Hohes Haus is, aber eines in vielen Bereichen nimmer is, nämlich ein Haus des Volkes, des is es in vielen Bereichen schon lang nicht mehr.</p>	<p>– mag schon sein, dass es ein Hohes Haus ist, aber eines in vielen Bereichen nicht mehr ist, nämlich ein Haus des Volkes, das ist es in vielen Bereichen schon lang nicht mehr.</p>
---	--

SPRECHERIN:

Matteo Salvini, Straßeninterview, 2017.

HERBERT KICKL (Wieselburg, Österreich, 29. Juni 2017):

<p>Heute sitzen's noch auf ihre Plastiksackeln oder, was i net, Cordtaschen oder auf ihre Koffern irgendwo in Afghanistan oder in Afrika umanand, aber morgen, das garantiere ich euch, da liegen's uns schon auf den Toschen, da liegen's uns schon auf den Toschen, das hat sich schon herumgesprachen, und das können wir und das wollen wir net zulassen, weil i seh das net ein, dass ein Österreicher, ein Orbeiter, a Bauer, der fünfundvierzig Jahr g'hackelt hot und dann in die Pension geht, dass der gleich viel oder weniger hot wie jemand, der grad des Wort Asyl aussebringt, ja, der vielleicht noch lügt, dass sich die bolken biegn beim Einleiten dieses ganzn Verfohrens, der dann den Status kriegt und ab dem Moment die Mindestsicherung und</p>	<p>Heute sitzen sie noch auf ihren Plastiktüten oder, ich weiß nicht, Cordtaschen oder auf ihren Koffern irgendwo in Afghanistan oder in Afrika herum, aber morgen, das garantiere ich euch, da liegen sie uns schon auf den Taschen, da liegen sie uns schon auf den Taschen, das hat sich schon herumgesprachen, und das können wir und das wollen wir nicht zulassen, weil ich sehe das nicht ein, dass ein Österreicher, ein Arbeiter, a Bauer, der fünfundvierzig Jahre [lang] geschuftet hat und dann in die Pension geht, dass der gleich viel oder weniger hat wie jemand, der gerade das Wort Asyl herausbringt, der vielleicht noch lügt, dass sich die Balken biegen beim Einleiten dieses ganzen Verfahrens, der dann den Status kriegt und ab dem Moment die Mindestsicherung und</p>
--	--

andere Sozialleistungen **bezieht**, ab diesem Moment. Und der andere muss fünfundvierzig Jahr dafür hackeln, **hot** vielleicht a Familie **großgezogen**, hot Verantwortung **übernommen**, **war** beim Bundesheer, **hat** seinen Dienst an der Gemeinschaft **geleistet**, und dieses Schweinerei, das **ist** das rotschwarze System und nix anderes. Das **ist** es. Wir **redn** dann von integrieren? Die **lochn** uns ja alle aus. Die **lochn** uns ja alle aus. Ja, weil nach sechs Jahr, ich **weiß** net, ob ihr das alle **wisst**, weil nach sechs Jahr **kriegen** diese Asylanten die Staatsbürgerschaft de facto nochschmissn. (Pfiffe) Wunderbar: Sechs Jahr musst es aushalten, und dann **bist** du österreichischer Staatsbürger. Na, des **ham** ma **braucht**. Ihr **kennt's** euch noch daran **erinnern**, was uns **versprochen worden ist**: Die Hochqualifizierten, die **kommen**. Qualifikation **ist versprochen worden**. Testosteron **ist geliefert worden**. Normalerweise müsst ma an Untersuchungsausschuss mochen. Ein Untersuchungsausschuss wegen Liefermangels.

Und die Schmä **kenn** ma schon, wie des dann **geht**. Damit dann plötzlich, damit die Statistik noch einigermaßen **stimmt**, ja? Wenn einer Nasen **bohrt**, **ist**

andere Sozialleistungen **bezieht**, ab diesem Moment. Und der andere muss fünfundvierzig Jahre dafür schufteln, hat vielleicht eine Familie großgezogen, hat Verantwortung übernommen, war beim Bundesheer, hat seinen Dienst an der Gemeinschaft geleistet, und dieses Schweinerei, das ist das rotschwarze System und nix anderes. Das ist es. Wir reden da von integrieren? Die lachen uns ja alle aus. Die lachen uns ja alle aus. Ja, weil nach sechs Jahren, ich weiß nicht, ob ihr das alles wisst, weil nach sechs Jahren kriegen diese Asylanten die Staatsbürgerschaft de facto nachgeschmissen. (Pfiffe) Wunderbar: Sechs Jahre musst du es aushalten, und dann bist du österreichischer Staatsbürger. Na, das hat man gebraucht. Ihr könnt euch noch daran erinnern, was uns versprochen worden ist: Die Hochqualifizierten, die kommen. Qualifikation ist versprochen worden. Testosteron ist geliefert worden. Normalerweise müssten wir einen Untersuchungsausschuss machen Ein Untersuchungsausschuss wegen Liefermangels.

Und den Trick kennen wir schon, wie das dann geht. Damit dann plötzlich, damit die Statistik noch einigermaßen stimmt, ja? Wenn einer Nasen bohrt, ist

er ein HNO, und wann aner Zehennägel schneiden kann, dann geht er als Orthopäde durch. So bring i des vielleicht noch hin, aber anders nimmer.	er ein HNO, und wenn einer Zehennägel schneiden kann, dann geht er als Orthopäde durch. So bringe ich das vielleicht noch hin, aber anders nicht mehr.
--	--

(PÀGINA 47)

SPRECHERIN:

Heinz-Christian Strache, Wien, 2018

HEINZ-CHRISTIAN STRACHE (Wien, 14. September 2018):

Ich **lade** den ungarischen Ministerpräsidenten Viktor Orbán und seine Fidesz-Partei gerne zu einer zukünftigen Zusammenarbeit in eine gemeinsame EU-Fraktion **ein**!

Und ich **sage** auch Danke an Innenminister Salvini, der hier in kurzer Zeit ähnlich wie auch hier in Österreich **gezeigt hat**, wie rasch man auch positive Veränderungen **umsetzen kann**, wenn man nur **will**. Geht nicht, **gibt** es nicht. Und er **hat gezeigt**, wie auch in der Art und Weise seiner Politik illegale Migration von Afrika ausgehend Richtung Italien **gestoppt** und **unterbunden wurde**. (...) Und ich darf dich nunmehr um deine Worte bitten, mein lieber Freund.

1. Processos materials

	Tipus	Actor	Meta (OD)	Beneficiari (OI)
wenn ich hier herunterschaue	concret	ich		
wie wenn man im Parlament steht	concret	man		
(wie wenn man) dort redet	concret	man		
was ich hier sehe, so ganz gar nicht dem entspricht , was ich in den letzten Tagen im Radio schon in der sogenannten heavy rotation gehört habe	abstracte	was ich hier sehe		
was ich in den Medien gelesen habe	concret	ich	was	
die sich treffen	concret	die (diese Leute)		
jetzt stehe ich vor dem Problem	abstracte	ich		
mit denen man da um sich geworfen hat	abstracte	man		
wir geben uns aber trotzdem nicht der Hoffnung hin	abstracte	wir	die Hoffnung	
dass das irgendetwas an der Berichterstattung der schon zu Recht kritisierten Mainstream-Medien ändern wird	abstracte	das	irgendetwas	
Ich habe deshalb so begonnen	abstracte	ich		
wie ich begonnen habe	abstracte	ich		
weil ich in den letzten Tagen immer wieder eben von Vertretern dieser Mainstream-Medien kontaktiert wurde mit immer der gleichen Frage	concret	Vertretern dieser Mainstream-Medien	ich	
ich gebe meine Antwort hier und heute, und zwar in Form einer Gegenfrage	abstracte	ich	meine Antwort	
die diese Damen und Herren verdienen	abstracte	diese Damen und Herren	die (die einzige Antwort)	
dass ich in Zukunft vielleicht beim Herren Öllinger, diesem, diesem grünen Fossil aus längst vergangenen Tagen, und	abstracte	seinen Verbindungsleuten		

seinen Verbindungsleuten im Standard passt				
dessen Gedankenwelt in so ein kleines Kasterl im Standard passt .	abstracte	dessen Gedankenwelt		
Mit Sicherheit werde ich das nicht tun	concret	ich	das	
Ich bin heute in der Früh ins Auto gestiegen	concret	ich		
bin zu einer Veranstaltung gefahren	concret	(ich)		
wo sich Menschen treffen	concret	Menschen		
die sich weder ihre Heimatliebe noch ihren Hausverstand, noch ihr kritisches Denken nehmen lassen	abstracte	(sense agent)	ihre Heimatliebe noch ihren Hausverstand, noch ihr kritisches Denken	
ich bin zu einem Kongress gefahren	concret	ich		
wo sich Menschen treffen	concret	Menschen		
Wir alle, jeder Einzelne von uns, (...), sitzen hier aus einem einzigen Grund	concret	Wir alle		
dass uns der Souverän, dass uns das Volk (...) hiergebracht hat .	abstracte	der Souverän und das Volk	uns	
Für mich, für uns Freiheitliche sitzen hier in diesem Haus nur Demokraten	concret	Demokraten		
Hier in diesem Haus sitzen als gewählte Mandatare nur Demokraten.	concret	Demokraten		
Es steht , meine sehr geehrten Damen und Herren, niemandem zu, irgendjemandem von uns diese Einstellung abzusprechen oder das in Frage zu stellen.	abstracte	Es	diese Einstellung abzusprechen oder das in Frage zu stellen	niemandem, irgendjemandem von uns
ich werd schon versuchn , es kurz zu mochn	abstracte	ich	es kurz zu mochn	
dass ma große Redn holt	abstracte	ma	große Redn	
aus welcher Herren Länder dann wieder Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge daherkommen	concret	Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge (<i>els altres</i>)		
dann in unseren Zelten herumliegen	concret	Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge		

		htlinge (<i>els altres</i>)		
Hoffentlich bleibt dieses Zelt dem Bestimmungszweck, den es hat, treu.	abstracte	dieses Zelt	dem Bestimmungszweck	
Wenn's nach uns geht , auf jeden Fall.	abstracte	es		
ich bin geflohn	concret	ich		
aber ich bin gern kummn	concret	ich		
Ich bin wirklich gern kummen	concret	ich		
Heute sitzen's noch auf ihre Plastiksackeln oder, was i net, Cordtaschen oder auf ihre Koffern irgendwo in Afghanistan oder in Afrika umanand	concret	sie (<i>els altres</i>)		
da liegen's uns schon auf den Toschen	concret	sie (<i>els altres</i>)		
da liegen's uns schon auf den Toschen	concret	sie (<i>els altres</i>)		
dass ein Österreicher, ein Orbeiter, a Bauer, der fünfundvierzig Jahr g'hackelt hot	concret	ein Österreicher, ein Orbeiter, a Bauer		
dann in die Pension geht	abstracte	(ein Österreicher, ein Orbeiter, a Bauer)		
der grad des Wort Asyl aussebringt	abstracte	der (jemand)	des Wort Asyl	
dass sich die bolken biegn beim Einleiten dieses ganzn Verfohrns	concret	die bolken		
der dann den Status kriegt	abstracte	der (jemand)	der Status	
ab dem Moment die Mindestsicherung und andere Sozialleistungen bezieht	abstracte	(der, jemand)	die Mindestsicherung und andere Sozialleistungen	
hot vielleicht a Familie großgezogen	abstracte	(der andere)	a Familie	
hot Verantwortung übernommen	abstracte	(der andere)	Verantwortung	
hat seinen Dienst an der Gemeinschaft geleistet	abstracte	(der andere)	seinen Dienst	
Die lochn uns ja alle aus	concret	die	uns	
Die lochn uns ja alle aus.	concret	die	uns	
weil nach sechs Jahrn kriegen diese Asylanten die Staatsbürgerschaft de facto nochschmissn	abstracte	diese Asylanten	die Staatsbürgerschaft	
des ham ma braucht	abstracte	ma	des	
Die Hochqualifizierten, die kommen .	concret	die (die Hochqualifizierten)		
Testosteron ist geliefert wordn	concret	(desconegut, passiva sense)	Testosteron	

		agent)		
wie des dann geht.	abstracte	des (die Schmä)		
Damit dann plötzlich, damit die Statistik noch einigermaßen stimmt, ja?	abstracte	die Statistik		
Wenn einer Nasen bohrt	concret	einer	Nasen	
So bring i des vielleicht noch hin, aber anders nimmer.	abstracte	i	des	

2. Processos mentals

	Tipus	Perceptor	Fenomen
wie ich mir das wünsche	afectiu	ich	(das Publikum)
wie ich mir das vorstelle	afectiu	ich	(das Publikum)
in diesen frustierten, dauerbetroffenen linken Flügel der Roten und der Grünen hineinschaut	de percepció	man	(in) diesen frustierten, dauerbetroffenen linken Flügel der Roten und der Grünen
und ich freue mich auch, dass...	afectiu	ich	(continuació del «dass»)
was ich hier sehe	de percepció	ich	was
was ich in den letzten Tagen im Radio schon in der sogenannten heavy rotation gehört habe	de percepció	ich	was
ich fühle mich auch nicht betroffen von all diesen Etikettierungen	afectiu	ich	betroffen
Also ich fühle mich auch nicht betroffen	afectiu	ich	betroffen
Und ich habe mir gedacht, ich gebe meine Antwort hier und heute, und zwar in Form einer Gegenfrage	cognitiu	ich	ich gebe meine Antwort hier und heute, und zwar in Form einer Gegenfrage
Und ich glaube, das ist die einzige Antwort, die diese Damen und Herren verdienen.	cognitiu	ich	das ist die einzige Antwort, die diese Damen und Herren verdienen
ich denke keine Sekunde daran, dass ich in Zukunft vielleicht beim Herren Öllinger, diesem, diesem grünen Fossil aus längst vergangenen Tagen, und seinen Verbindungsleuten im Standard passt	cognitiu	ich	daran (dass ich in Zukunft vielleicht beim Herren Öllinger, diesem, diesem grünen Fossil aus längst vergangenen Tagen, und seinen Verbindungsleuten im Standard passt)
ich weiß also nicht, wo heute ein Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst was stattfindet	cognitiu	ich	wo heute ein Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst

			was stattfindet
das weiß ich nicht	cognitiu	ich	das (wo heute ein Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst was stattfindet)
der gerne von sogenannten Intellektuellen in ihrer Intellektualität übersehen wird	de percepció	von sogenannten Intellektuellen in ihrer Intellektualität	der (ein wichtiger Punkt)
weil erstens was (weiß) i nämlich, dass Zelte, dieser Ort, net dafir do sind, dass ma große Redn holt,	cognitiu	i (ich)	dass Zelte, dieser Ort, net dafir do sind, dass ma große Redn holt,
dass ma weiß	cognitiu	ma	das (dass dieses Zelt nicht zweckentfremdet ist für gonz andere Unterbringungsarten)
wo ma dann net wissen, aus welcher Herren Länder dann wieder Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge daherkommen und dann in unseren Zelten herumliegen und uns auf den Taschen	cognitiu	ma	aus welcher Herren Länder dann wieder Schutzbefohlene und Wirtschaftsflüchtlinge daherkommen und dann in unseren Zelten herumliegen und uns auf den Taschen
Wisst's ihr, ich komm ja aus dem Parlament	cognitiu	ihr	es (ich komm ja aus dem Parlament)
was i net	cognitiu	ich	
ich weiß net	cognitiu	ich	(ob ihr das alle wisst, weil nach sechs Jahrn kriegen diese Asylanten die Staatsbürgerschaft de facto nochgchmissn)
ob ihr das alle wisst	cognitiu	ihr	das alle
Ihr kennt's euch noch daran erinnern	cognitiu	ihr	daran (was uns versprochen worden ist)
Und die Schmäh kenn ma schon	cognitiu	ma	die Schmäh

3. Processos relacionals

	Tipus de relació	Signe Possëidor	Valor/Atribut Possessió
es ist für mich sehr, sehr angenehm	intensiva	es	sehr angenehm
es ist ein Publikum...	intensiva	es	ein Publikum
es ist etwas ganz etwas anderes	intensiva	es	etwas anderes
das werden doch hoffentlich	intensiva	das	diese politischen Kräfte

nicht diese politischen Kräfte sein			
wie böse diese Leute hier alle sind	intensiva	diese Leute	wie böse
Sie sind's mit Sicherheit nicht	intensiva	Sie	(der Böse)
möglicherweise bin ich es	intensiva	ich	(der Böse)
der damit gemeint war als das personifizierte Böse	intensiva	der (ich)	gemeint
Sie sind es nicht	intensiva	Sie	es
denn wenn die Linken etwas sind	intensiva	die Linken	etwas (resistent gegen Fakten)
dann sind sie resistent gegen Fakten	intensiva	sie	resistent
das ist die einzige Antwort	intensiva	das	die einzige Antwort
der an der Spitze der sogenannten Skala der unnötigen Vereine steht	circumstancial	der (einem Verein)	an der Spitze der sogenannten Skala der unnötigen Vereine
für die die Europäische Union im gegenwärtigen Zustand mit Sicherheit nicht das Paradies auf Erden ist	intensiva	die Europäische Union im gegenwärtige n Zustand	das Paradies auf Erden
und dieser einzige Grund ist , dass uns der Souverän, dass uns das Volk – ja, das Volk, das ist das Volk, von dem in der Verfassung die Rede ist, auf die wir heute angelobt worden sind – hiergebracht hat.	intensiva	dieser einzige Grund	dass und der Souverän, dass uns das Volk – ja, das Volk, das ist das Volk, von dem in der Verfassung die Rede ist, auf die wir heute angelobt worden sind – hiergebracht hat
das ist das Volk	intensiva	das	das Volk
was mir sehr wichtig ist	intensiva	was	sehr wichtig
weil es ein wichtiger Punkt ist	intensiva	es	ein wichtiger Punkt
weil ich so viele Zetteln mithob	possessiva	ich	so viele Zetteln
dass Zelte, dieser Ort, net dafür do sind	intensiva	dass Zelte, dieser Ort	dafür (dass ma große Redn holt)
sondern die haben einen anderen Bestimmungszweck	possessiva	die (dass Zelte, dieser Ort)	einen anderen Bestimmungszweck
zweitens bin i selber durstig	intensiva	i (ich)	durstig
Und noch etwas ist schön	intensiva	etwas	schön
wo ja der nächste Flüchtlingsansturm schon vor der Tür steht	circumstancial	der nächste Flüchtlingsan sturm (<i>els altres</i>)	vor der Tür
dass dieses Zelt nicht zweckentfremdet ist für ganz andere Unterbringungsarten,	intensiva	dieses Zelt	für ganz andere Unterbringungsarten
den es hat	possessiva	dieses Zelt	der Bestimmungszweck
weil's dort viel heißer ist als hier	intensiva	dort	heißer
do's a Hohes Haus is ,	intensiva	es	a Hohes Haus
aber eines in vielen Bereichen nimmer is	intensiva	eines	(ein Haus des Volkes)

nämlich ein Haus des Volkes, des is es in vielen Bereichen schon lang nicht mehr.	intensiva	es	des (ein Haus des Volkes)
dass der gleich viel oder weniger hot wie jemand	possessiva	(ein Österreicher, ein Arbeiter, a Bauer)	der gleich viel oder weniger
war beim Bundesheer	circumstancial	der andere	beim Bundesheer
das ist das rotschwarze System und nix anderes	intensiva	das (dieses Schweineerei)	das rotschwarze System
Das ist es.	intensiva	das (dieses Schweineerei)	
bist du österreichischer Staatsbürger.	intensiva	du	österreichischer Staatsbürger.
ist er ein HNO	intensiva	er	ein HNO
dann geht er als Orthopäde durch	intensiva	er	als Orthopäde

4. Processos de conducta

	Conductor
--	-----------

5. Processos verbals

	Verbalitzador
die die Zukunft Europas für sich beanspruchen	die (diese politische Kräfte)
Oder dass ich beim Herrn Rauscher anfragen werde	ich
oder dass ich nachfragen werde vielleicht beim Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes,	ich
ich werde mir das freie Wort und die freie Wahl meiner Auftrittsorte von niemandem verbieten lassen .	niemand
auf die wir heute angelobt worden sind	wir
Genau aus diesem Grund, meine sehr geehrten Damen und Herren, füge ich jetzt etwas hinzu	ich
Ich halte das in aller Deutlichkeit fest	ich
das garantiere ich euch	ich
das hat sich schon herumgesprochen	das
der vielleicht noch lügt	der (jemand)
Wir redn dann von integrieren?	wir
was uns versprochen worden ist	(desconegut, passiva sense agent)
Qualifikation ist versprochen worden .	(desconegut, passiva sense agent)

6. Processos existencials

	Fenomen
wo's nur mehr mieselsüchtige Gestalten gibt	mehr mieselsüchtige Gestalten

wo heute ein Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst was stattfindet	Kongress (...) der Rechtsextremen, der Neonazis oder sonst was
--	---

1. Processos materials

	Tipus	Actor	Meta (OD)	Beneficiari (OI)
dass jemand einen Punkteplan auch unterstützt	abstracte	jemand	einen Punkteplan	
die das unterstützen	abstracte	die (Vereine)	das	
Und wer dieses Verständnis nicht trägt	abstracte	wer	dieses Verständnis	
hat bei uns nichts verloren	abstracte	der (wer dieses Verständnis nicht trägt)	nichts	
Ich lade den ungarischen Ministerpräsidenten Viktor Orbán und seine Fidesz-Partei gerne zu einer zukünftigen Zusammenarbeit in eine gemeinsame EU-Fraktion ein!	abstracte	ich	den ungarischen Ministerpräsidenten Viktor Orbán und seine Fidesz-Partei	
der hier in kurzer Zeit ähnlich wie auch hier in Österreich gezeigt hat , wie rasch man auch positive Veränderungen umsetzen kann, wenn man nur will.	abstracte	der (Innenminister Salvini)	wie rasch man auch positive Veränderungen umsetzen kann, wenn man nur will.	
wie rasch man auch positive Veränderungen umsetzen kann	abstracte	man	positive Veränderungen	
Und er hat gezeigt , wie auch in der Art und Weise seiner Politik illegale Migration von Afrika ausgehend Richtung Italien gestoppt und unterbunden wurde.	abstracte	er	wie auch in der Art und Weise seiner Politik illegale Migration von Afrika ausgehend Richtung Italien gestoppt und unterbunden wurde	
wie auch in der Art und Weise seiner Politik illegale Migration von Afrika ausgehend Richtung Italien gestoppt und unterbunden wurde	abstracte	Passiva sense agent.	illegale Migration von Afrika ausgehend Richtung Italien	

2. Processos mentals

	Tipus	Perceptor	Fenomen
der vorgesehen hat , dass man über eine Million Menschen, Migranten nach Europa	de percepció	der (jemand)	dass man über eine Million

bringen wollte			Menschen, Migranten nach Europa bringen wollte
der auch fünf Millionen Dollar für Vereine, die das unterstützen, vorgesehen hat	de percepció	der (jemand)	fünf Millionen Dollar für Vereine
wenn man nur will	afectiu	man	(wie rasch man auch positive Veränderungen umsetzen kann)

3. Processos relacionals

	Tipus de relació	Signe Posseïdor	Valor/Atribut Possessió
gleich welche Religion sie hat	possessiva	sie (eine Person)	welche Religion
Wir sind keine Opfer	intensiva	wir	keine Opfer
wir sind auch keine Täter	intensiva	wir	keine Täter
Aber es ist unsere Pflicht	intensiva	es	unsere Pflicht
der ist bei uns nicht willkommen	intensiva	der (wer dieses Verständnis nicht trägt)	willkommen
Wir sind die neuen Juden!	intensiva	wir	die neuen Juden

4. Processos de conducta

	Conductor
--	-----------

5. Processos verbals

	Verbalitzador
Und ich sage auch Danke an Innenminister Salvini	ich

6. Processos existencials

	Fenomen
wenn dahinter ganz konkrete Belege und Quelleangaben sich befinden	ganz konkrete Belege und Quelleangaben
Geht nicht, gibt es nicht.	es

1. Processos materials

	Tipus	Actor	Meta (OD)	Benefiari (OI)
Als ich bei meiner Gesinnungsgemeinschaft begonnen habe	abstracte	ich		
Aber eines werden wir nie schaffen : einen Bundespräsidenten zu stellen	abstracte	wir	eines (einen Bundespräsidenten zu stellen)	
Und diese Haltung hat sich im letzten Jahr doch sehr geändert	abstracte	diese Haltung		
was gelingen ist – mit Haltung	abstracte	was		
Indem man einfach für seine Gesinnung einsteht .	abstracte	man		
Doch ich trage diese Fahne!	concret	ich	diese Fahne	
Und ich trage sie mit Stolz!	concret	ich	sie (diese Fahne)	
Bitte lassen Sie sich niemals beirren von dem, was tagtäglich auf uns einprasselt	abstracte	von dem, was tagtäglich auf uns einprasselt	sie	
was tagtäglich auf uns einprasselt	abstracte	was		
Tagtäglich, wenn wir in einer Stunde der Unvernunft ORF-Kanäle genießen	abstracte	wir	ORF-Kanäle	
das <i>profil</i> oder <i>News</i> lesen	concret	(wir)	das profil oder News	
Lassen Sie sich davon nicht beeinflussen .	abstracte	(davon)	Sie	
Die Zeiten haben sich sehr geändert .	abstracte	die Zeiten		
Indem sie sich ein eigenes Bild machen .	abstracte	sie (meine Kinder)	ein eigenes Bild	
Dafür stehen wir alle	abstracte	wir alle		
Geben Sie dieses aufrechte Haltung, diesen festen Willen, gegen die Mittelmäßigkeit ankämpfen zu wolle, an jene weiter, die Ihnen lieb und wichtig sind	abstracte	Sie	dieses aufrechte Haltung, diesen festen Willen	an jene weiter, die Ihnen lieb und wichtig sind. An Ihre Kinder, an Ihre Freunde. An alle Menschen, die in Ihrem Leben ein Rolle spielen.

An Ihre Kinder, an Ihre Freunde. An alle Menschen, die in Ihrem Leben ein Rolle spielen .	abstracte	(Sie)	ein Rolle	An Ihre Kinder, an Ihre Freunde. An alle Menschen
Und alle, die wir hier versammelt sind, werden einen Beitrag dazu leisten ,	abstracte	alle, die wir hier versammelt sind	einen Beitrag	

2. Processos mentals

	Tipus	Perceptor	Fenomen
Das wollen die Österreicher nicht.	afectiu	die Österreicher	das
Ich weiß es von meinen Kindern	cognitiu	ich	es
(...), die sehen sich diese Kanäle und diese alten Zeitungen nicht mehr an .	de percepció	die (meine Kinder)	diese Kanäle und diese alten Zeitungen
die Ihnen lieb	afectiu	die	Ihnen

3. Processos relacionals

	Tipus de relació	Signe Possedor	Valor/Atribut Possessió
es wird eines Tages möglich sein	intensiva	es	möglich
Es ist unglaublich, was gelungen ist – mit Haltung.	intensiva	es (was gelungen ist – mit Haltung)	unglaublich
Viele junge Menschen sind da.	circumstancial	Viele junge Menschen	da
Sie sind modern	intensiva	sie (meine Kinder)	modern
indem sie selbständig sind	intensiva	sie (meine Kinder)	selbständig
Indem sie frei sind .	intensiva	sie (meine Kinder)	frei
Freiheit ist unser höchstes Gut.	intensiva	Freiheit	unser höchstes Gut
die wir hier versammelt sind .	circumstancial	wir	versammelt
die (...) wichtig sind	intensiva	die	wichtig
Denn der Sinn einer Gesellschaft ist es, sich zu erheben.	intensiva	es (sich zu erheben.)	der Sinn einer Gesellschaft
Und alle, die wir hier versammelt sind	circumstancial	die (wir alle)	versammelt

4. Processos de conducta

	Conductor
--	-----------

5. Processos verbals

	Verbalitzador
hat es immer geheißen , es wird eines Tages möglich sein, dass diese FPÖ zweitstärkste	es

Partei in Österreich werden könnte	
Indem man nicht sagt	man
Indem man sagt	man
Daher bitte ich Sie	ich

6. Processos existencials

	Fenomen
--	---------